

SEVGİ

DÜNYASI

TEMMUZ 2013 Sayı: 535 Fiyat: 7 TL



SEVGİNİN GÜCÜ ÜÇ RÜZGÂR

GERÇEKLER, KARŞIT GÖRÜŞLERLE GELİŞİR

İÇİNDEKİLER

Sevgisiz Yaşanmaz	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Gerçekler, Karşıt Görüşlerle Gelişir	6
Ahmet Kayserilioğlu	
Sevginin Gücü	12
Güngör Özyiğit	
Osho, Özgürlük Üzerine Düşünceler	16
Derleyen: Nihal Gürsoy	
Giriş	21
(Kadının Bitmeyen Çilesi)	
Yalçın Kaya	
Seni Mutlu Kılacak mı Malsız Yaşam?	28
Derleyen: Nelda Bayraktar	
Üç Rüzgâr	34
(Canlı Kryon Celsesi)	

Sevgili Dostlar

Görgü ve tecrübe yalnızca insanlar arasında iyi yerde saf tutma, saygın bir yer edinmek, ilişkileri sarsıntısız, kazasız belâsız yürütebilmek için değil, aynı zamanda olayları karşılayabilmek, bir duruşu sergileyebilmek, atılacak adımın zamanını zeminini hesaplayabilmek için de gereklidir. Susmak mı lâzım, gerçeği çekinmeden söylemek mi lâzım? Akımlara, rüzgârlara kapılıp herkesle birlikte sürüklenmek bir birlik duygusu mudur yoksa kökü sağlam bir çalı gibi esnek ama bir o kadar da sabit durmak mı daha iyidir? Şüphesiz bunlar akli kullanarak verilecek kararlardır; ancak sadece bilgi ile değil, hem kendi hem de başkalarının hayatlarından süzülerek çıkarılmış görgü ve tecrübelerle verilecek kararlardır. Akıl bu kararları inanç kadar güçlü bir şekilde emrettiğinde, onlar bizim gözlerimizde ve dilimizde aynı şekilde belirir. Zihnimiz ve bedenimiz bir bütünlük içinde olmaktan memnun hale gelince, o memnuniyet ellerimizle meydana getirdiklerimizden de akmaya, başkalarına ulaşmaya başlar. O zaman düşüncemiz ve aklımız başka şeylerde iken, insanlara kendimizi farklı göstermemiz mümkün değildir, vesvese verenin ayıricılığından uzak, baştan başa dürüst, baştan başa kendimiz oluruz. Bastığımız yeri seçebilecek kadar düşünme payı kazandığımızdan adımlarımız daha sakin ve kararlı olur. Bir heyecanı hücrelerine kadar hissetmek için, sel gibi akıp giden duygularla kalabalığa karışmak, birilerinin yönlendirdiği ve herkesin fırsat bu fırsattır diye kendi kafasındakini ortaya koyduğu, çok şey bilirmişcesine “bu böyledir” diye bastırıldığı kitlelerin içinde kaybolmak mı istiyoruz? Yoksa kendi kararlarımızı kendimiz vermek, yolumuzu kendimiz mi çizmek istiyoruz? Unutmayalım en makbul olan, kendi düşüncelerimizle ve kararlarımızla vardığımız doğru sonuçlardır. Evet kendi doğrularımızdır ama onları küçümsemeyelim; onlar emekle ortaya çıkmışlardır ve doğaları gereği asıl doğru ve gerçek olana çekilecek, onunla birleşeceklerdir.

En Derin Sevgilerimizle

SEVGİ DÜNYASI

Sevmek için neyi bekliyorsunuz, bir yerden bir ilham gelmesini mi? Yoksa birisinin elinizden tutup sizi sevgi diyarına götürmesini mi? Sevgi sizin çabalarınızla, sizin isteğinizle, sizin düşüncelerinizle geleceği için, durmamamız, harekete geçmemiz gerekmektedir. Sevmek ve sevgiyle gülmek gerekiyor. Çünkü sevmesini ve sevilmesini bilenler, karanlıkta bile görenlerdir. Yani sevenin önü, geleceği ve çevresi her zaman aydınlıktır. Sevgi, sevmek, gerekli olmaktan da öte her insan için, hattâ her canlı için bir zorunluluktur. Çünkü sevgi, insanı ve yaşamı yöneten temel güçtür.



Dr. Refet Kayserilioğlu

Sevgisiz Yaşanmaz

Kocası biraz huysuzdu. Çabuk kızan ve acı konuşan bir adamdı. İyi yönleri de vardı, fedakârdı ve çalışkandı. Ama beş sene önce felç olmuş, son sene daha da düşkün hale gelmişti. Hanım, son beş sene içinde hem onun kurduğu bahçecilik ve arıcılık işini yürütmüş, hem de kocasına bakmıştı. Ama onun huysuzlukları, hasta olduğu, karısına muhtaç hale geldiği halde, azalmamış, artmıştı. Öyle anlar olmuştu ki kocasının ölmesini, onun yükünden kurtulmayı istemişti. Üç ay önce bir gün aniden ölüvermişti. O zaman ortalıkta yapa-yalnız kalmıştı. Bir oğlu vardı, evliydi, torunu da olmuştu. Ama gelini, ne kendisi geliyor, ne oğlunu gönderiyor, ne de torununu gösteriyordu.

Kocasından bunaldığı zamanlar onun ölmesini istediğine şimdi çok pişmandı. Bir işe yaramıyordu, yalnız yük ve sıkıntı oluyordu son zamanlarda. Ama ne de olsa evde bir can vardı. Her şeye rağmen onu seviyordu. Kızmadığı

zamanlar o da sevgisini belli ediyordu. Onsuz olmak, yalnız kalmak ne acı imiş meğer. Keşke ölmeseydi de, yine söyleneseydi, yine kızsaydı.

Bir adam tanıyorum, sanki kötülük için yaratılmış diyeceği gelir insanın. Fırsat bulunca, en yakınları dâhil herkese kötülük etmekten, zulüm yapmaktan adeta zevk duyardı. Onu kimse sevmezdi. O da zaten kimseyi sevmezdi. Ne Allah'a inanır, ne dine inanır. Sadece alsın, kazansın, ezsin, zulmetsin. Yaptığı kötülükleri de bir marifetmiş gibi anlatırdı. Öylece herkesin kendisinden çekinmesini sağlamaya çalışırdı. Bir gün içine çare bulunmaz bir sıkıntı çökmüştü. Ne doktorlara gitmiş, ne paralar dökmüş, hiçbir çare bulamamıştı. Tüm denemişedikçe çare bulunması da imkânsızdı. Ona yaptığım uyarılara da gülmüş geçmişti. Boğulur gibi olduğunu söylüyordu. Göğsüne sanki bir değirmen taşı konmuştu. Ezdikçe sıkıyordu.

O gerçek bir yalnızdı. Gönül kapılarını kapatmıştı. Huzur bulması imkânsızdı. Gönüne çöken bu sıkıntısı ilaçla, tedaviyle geçecek cinsten değildi. Aslında tedavisi kendi elinde idi, ama onu görmekten uzaktı. Kötülükle, zulümle, haksız yollardan kazanç sağlayarak, herkesin nefretini çekerek, huzurlu ve mutlu olacağını sanmıştı. İşte şimdi ne mutluluğu vardı, ne huzuru vardı, ne candan bir seveni vardı. O kendi hapis-hanesini kendi eliyle hazırlamıştı. Şimdi o hapis-hanedede çile dolduruyordu. Sebebini anlayamadığı bir sıkıntı içinde bunalıyordu.

Sevmeyenler, sevilmeyenler, gerçek bir dostu olmayanlar gerçekte yalnız ve mutsuz olanlardır. Hiç kimseye bir hayrı, bir faydası, bir hizmeti olmayanlar, yalnız kendi çıkarını düşünenler, elbette kimsece sevilmezler. İyi şeyleri iyilikle vermesini bilmeyeni, kimseyi sevmeyeni, insanlar niçin ve nasıl sevsin?!

Sevilmenin bir yolu da, iyilik etmek ve hizmet etmektir. Başkalarının gönül kapılarını açabilmek, onlara sevgiyi ilham edebilmek için önce iyiliklerle ve hizmetlerle yaklaşmak gerekir. Bilge bir rehber varlık bu gerçeği şu sözlerle dile getiriyor:

"Sizin birbirinize sunacağınız en güzel şey, sevgi suyudur şüphesiz. Siz onunla, iyilik suyu ile yıkadığınız gönüllerdeki meyveyi besleyeceksiniz."

"İyi vermesini iyi bilen, gerçek mutluluğu bulur. Niceleri vardır ki, her şeyleri tam, mutluluktan yoksun, yorgun, üzgün, etrafları kalabalık olduğu halde, yalnız."

Çünkü onlar iyiyi vermesini bilmeyenlerdir. Onlar kendinden başkasını düşünmeyen ve

sevmeyen kişilerdir. Mevkileri, işleri veya paraları dolayısıyla etrafları kalabalık bile olsa, kimseye gönülden yardım ve iyilik etmedikleri için ve kimseyi sevmedikleri için sevilmezler. Onun için de güçsüz, yorgun, üzgün ve mutsuz olurlar.

Dostu olmayan insanlar güçsüz ve cesaretsizdirler. Dostu olan insanlarsa daha güçlü, daha huzurlu, daha mutludurlar. Onlar desteklendiklerinin, güvendikleri kişilerin olduğunu bilmenin, huzuru ve güçlülüğü içindedirler. Gerçek dostlar, yalancı olmayan dostluklar, insana güç ve cesaret verir. Gerçek dostu ancak gerçekten sevdiğiniz, derdini dert, sevincini sevinç bildiğiniz, her çeşit hizmetine koştuğunuz insanlar arasından bulursunuz. Gerçek dostlar birbirlerine iyilik ve yardım yaparken, fedakârlık gibi yapmazlar. Gerçek dostlar, iyilikleri, hizmetleri mutluluk ve sevinç duyarak yaparlar. Onlar dostunun sevincine ve mutluluğuna sebep olmanın, onun

yüzünü güldürmenin, onun işlerini kolaylaştırmanın her şeye değdiğini düşünürler. Böyle bir gerçek dostu kim bağrına basmaz. Kim onun etrafını kuşatmaz.

İyiliği gösteriş için, ya da gizli çıkarını sağlamak için yapanların yaptıkları, onlara huzur, mutluluk ve sevgi kazandırmaz. Çünkü onların yaptıkları iyilik değildir. Kötüler ve gönlü kirli olanlarsa sevgiye kapalı olanlardır. Onlar Yaratan'ın sevgisinden de mahrum olanlardır. Onlar gerçek yalnızlardır. Onların gideceği yer de yalnızların yeridir. "Cehennem" in bir başka adı da "Yalnızların Yeri" dir.

SEVGİ GEREKLİ MİDİR?

Eğer sevgi insana huzur veriyorsa, sevgi gereklidir. Eğer insan sevgisiz mutlu olamıyorsa, sevgi çok gereklidir. Eğer sevgi, insanın işlerinde, çalışmalarında, insan ilişkilerinde başarılı olmasına katkıda bulunuyorsa sevgi çok

gereklidir. Eğer sevgi insanı yalnızlıktan, desteksizlikten ve korkudan kurtarıyorsa sevgi daha çok gereklidir. Eğer sevgi, insanı daha sağlıklı, daha canlı yapıyorsa, kişinin gelişmesini de sağlıyorsa, sevgi gerçekten pek çok gereklidir.

İnsanların yaşamlarını incelediğimiz zaman, sevginin bunların hepsini yaptığını görüyoruz. Gerçekten sevgisiz yaşanmaz. Yoksul olan bir kişi, eşiyile ve çocuklarıyla bir sevgi birliği kurmuşlarsa, onlar huzurludurlar, mutludurlar yine de. Ama çok zengin ve her şeyi olan nice insan vardır ki, sevilmiyorsa ve sevmiyorsa, etrafı kalabalık da olsa, yalnızdır, huzursuzdur ve mutsuzdur. Çocuk olsun, büyük olsun, sevgi her gönlün gıdasıdır. İnsanlar sevgi ile ancak sevgi ile daha başarılı ve daha mutlu olurlar. Sevgi ile sarılmadığınız iş size hem huzur vermez, hem sıkar, hem de o işte başarılı olmanız mümkün değildir.

Tüm başarılarda, kişinin başarılı olduğu

konuya sevgiyle, başarılı olacağına inanarak sarıldığını ve bütün düşüncesini o iş üzerinde yoğunlaştırdığını görüyoruz. Sevdiği işte çalışmak insanı yormaz, aksine insan vaktin nasıl geçtiğini bilemez. Sevmediği işte çalışmak ise insanı sıkar, zorlanınca da hasta eder.

Sevmek lazım, sevmek çok gereklidir. Çünkü sevgisiz yaşanmaz. Sevmek için neyi bekliyorsunuz, bir yerden bir ilham gelmesini mi? Yoksa birisinin elinizden tutup sizi sevgi diyarına götürmesini mi? Sevgi sizin çabalarınızla, sizin isteğinizle, sizin düşüncelerinizle geleceği için, durmamamız, harekete geçmemiz gerekmektedir. Sevmek ve sevgiyle gülmek gerekiyor. Çünkü sevmesini ve sevilmesini bilenler, karanlıkta bile görenlerdir. Yani sevenin öne, geleceği ve çevresi her zaman aydınlıktır. Sevgi, sevmek, gerekli olmaktan da öte her insan için, hattâ her canlı için bir zorunluluktur. Çünkü sevgi, insanı ve

yaşamı yöneten temel güçtür.

Sevgi bir yönüyle duygudur ama esas yönüyle canlandırıcı, güçlendiren, kamçılayan, ileri götüren bir enerjidir de. O enerji insanlara ve tüm canlılara heyecan, istek, dayanıklılık, azim, mücadele isteği, başarı ümidi verir ve bütün davranışları şekillendirir. Sevgiyle sarılan ve sevgiyle yapılan her iş güzeldir, mutluluk vericidir ve başarıya gidi-cidir.

Sevgisiz yaşanmaz, evrenin her yerinde varlıkların en büyük ihtiyacı sevgidir. Sevgi gönüllerin gıdası olduğu kadar, vücutların da gıdasıdır. Sevgi, hem mutluluk kaynağı, hem güç kaynağı, hem başarının şartı, hem dostluğun, birliğin sebebidir. Sevgisiz kalanlar veya sevgisiz olanlar, sevilmeyenler çaresiz bir derdin içindeki yalnızlardır. Çünkü özümüz Yaradan'ın sevgisinden varolmuştur. Onun için sevgi her gönlün gıdasıdır. Ve sevgi gönle akacak apaçık bir nurdur.

Gerçekler, Karşıt Görüşlerle Gelişir

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog



İNANCIN TEMELİ: AKIL, MANTIK ve BİLGİ

2009 Mayısından bu yana, yani 4 yıldır Sevgi Dünyasında "Tanrı İnancı" konusunu işlemekteyim. Yaşamımızdaki acı, tatlı, dramatik, sevinçli, başarılı, başarısız olayların dilini çözmek her bir durumda doğrudan ve iyide olabilme hünerine kavuşmak elbette hepimizin en büyük dileği... Akılla, mantıkla, bilimle ve gönülümüzdeki duygularımızla uyumlu sağlam bir Tanrı inancı, bu dileğimizin gerçekleşmesinde en büyük yardımcımız.

20 yıl kadar önce bu konuda benimle aynı görüşte olan bilinçli bir anne; 6 yaşındaki henüz okula başlamamış sevimli evladı Burak'la haftalık sohbet yapmam ricasında bulunmuştu. En güzeli onunla, zamanımıza bulanmadan, kirlenmeden dosdoğru gelmiş olan son kutsal kitap Kuran'a tam uygun Peygamberler Tarihini, sohbet havası içinde tartışmaktı. Ve ne kadar güzel oldu bilemezsiniz. Geçmişteki bir yazımda bu çalışmamızdan şu anektodu sizlerle paylaşmıştım: Hz. İbrahim'in gönlünün yatışması için Allah'tan, ölüleri nasıl dirilttiğini görmek isteği Kuran'da uzunca anlatılır. 4 kuş

yakalayıp onlara kendisine alıştırdıktan sonra da öldürerek etlerini birbiriyle karıştırıp 4 parçaya ayırıp her birini bir tepeye koyup çağırınca kuşların nasıl eski şekliyle canlandığı serüveni Burak'ı coşkulardan coşkulara sürüklemişti. Doğaldır ki ben, "gönlünün yatışması için" kısmını atlayarak anlatmıştım kısasayı. Öyle ya, nereden anlayacak bu inceliği? Biz öyle sanalım, kıssanın sonunda Burak'a serzenişli bir ifadeyle: "Yani Hz. İbrahim'in bu dramatik olaydan eline ne geçti ki?" diye sorunca, Burak'ın hışımla ayağa kalkarak: "Ne diye öyle söylüyorsun Ahmet ağabey, kalbi rahatladı" demesi bu defa beni coşkudan coşkuya sürüklemişti. Başka ne yapabiliirdim ki?

TÜRKÂN SAYLAN'IN DİN EĞİTİMİ

Prof. Dr. Türkân Saylan'ın "Çağdaşlaşma Yolunda" kitabından okuduğum bunun benzeri ve aşağıda sizlere aynen aktaracağım bir çocukluk anısı, geçmişte Burak'la yaptığımız haftalık sohbetleri bana hatırlattığı için sizlerle tekrar paylaştım.

Cüzzamlı hastaları iyileştirmek için, her türlü riski göze alarak, gece gündüz yıllarca özverili çalışmalarından tanımiştık geçmişte Sayın Saylan'ı. Ve daha sonra kız çocuklarının eğitimi ve ülkemizin çağdaşlaşması için, amansız hastalığını hiçe sayarak ömrünün sonuna kadar uğraşıp didinmesi de hepimize örnek olmuştu. Dün kitabından öğrendim. Meğer çocukluk yıllarında

öyle akıl ve bilgi ışığında, saf ve temiz dinsel eğitimden küçük kardeşiyle birlikte onlar da geçmemişler mi?!.. Sonraki hizmetlerinde bu tertemiz çocukluk inancının büyük etkisi olmamış mıdır acaba ne dersiniz? Kitabın 17. sayfasından aynen aktarıyorum:

"Bizim çocukluğumuzda din eğitimi konusunda aileler karar verirdi. Dedeler, nineler varsa onlar eğitirdi çocukları, anlayacağı yollardan, öykülerle, örneklerle... Ben ve onbir ay küçük erkek kardeşim, Galatasaray'ın ilk kısmında Türkçe öğretmeni olan Hafız Ahmet Bey'den bir yaz boyu her pazar günü üç saat olmak üzere ders olarak bu eğitimi almıştık. Üzerinden çok yıllar geçti ama ben rahmetli öğretmenimi şükran ve minnetle anarım, ufkumu açan ilk insanlardan olduğu için.



"Hafız Ahmet Bey, bir yaz boyu, biz iki çocuğa: İnanmak nedir, insan varoluşunu neden sorgulamış ve dinler nasıl çıkmış, Müslümanlık, Tanrı algılaması, peygamber, yaşamı, öyküleri, günümüzde nasıl bir Müslüman olmalıyız gibi konuları anlattı. İlk öğüdü ise: 'Çocuklar asla anlamını bilmediğiniz bir şeyi ezberlemeyin' demek olmuştu. O gün bugündür bunu uygularım. Sonuç olarak, inancın bizim dürüst, temiz, hakyemez, herkese eşit davranan, açgözlü olamayan, azla yetinen, azığını paylaşan, büyüğüne saygılı, küçüğünü esirgeyici, alnı açık başı dik, hurafelere inanmayan bireyler olmamız demek olduğunu öğretmiştir. Bunun yanında günümüzdeki yorumuyla İslam'ın şartlarını, besmelenin anlamını, sevabı, günahı, açıklamalarıyla namaz kılmaya yetecek sureleri, yöntemi, rekâtları, abdest almayı, ramazanı, bayramları, diğer inançlara saygıyı v.b. bilmemiz gerekenleri ve uygulamaları öğrenmiş, ödül olarak camiye götürülmüştük. Çocukluğumun bu döneminde en önemli kazanımımız ise, besmele çekerken, 'çok şükür' derken ve dua ederken içimizden söylememizi, kimseye baskı kurucu şekilde sesli ifade bulunmamamızı, aslında en büyük günahın bu gösteriş olduğunu öğrenmemiz ve içselleştirmemiz oldu. Yaşam boyu bunun aksini gördükçe, sesli din gösterisi yapanlar adına için için üzülürüm. Demek oluyor ki, 21. Yüzyılın çocukları için dileyen aileler, gerçek bir bilenden destek alarak çocuklarına din eğitimi verebilirler..."

NAZIM HİKMETİN AHİRET İNANCI

Türkân Saylan'ın çocukluğundaki bu din eğitimini okumak aslında benim için ikinci bir hoş sürpriz olmuştu. Çünkü Datça - Aktur'daki tatilimde birkaç gün önce sahildeki çay bahçesinde açık havada çepeçevre oturmuş küçük bir topluluğa yazar Orhan Karaveli bir sohbet konuşması yapmıştı. Bu sohbet, Nazım Hikmet'le Moskova'da başbaşa yaptığı görüşmede büyük şairimizin gönlünün derinliklerindeki ahiret inancıyla ilgili içten itirafı bana ilk bir hoş tatil sürprizi olmuştu zaten.

Ölümünün 50. ölüm yıldönümünde Nazım Hikmet'i anmak için toplanmıştık. Site sakinlerinden Galatasaray Lisesi ve Hukuk mezunu gazeteci ve birçok kitabın yazarı Orhan Karaveli, 83 yaşında olmasına rağmen bir saatten fazla bir delikanlı gibi ortada hiç oturmadan sürdürmüştü konuşmasını.

1960 yılının sonlarında Moskovadaki uluslararası oryantalistler (doğu bilimciler) kongresinde ülkemizi temsil etmek üzere gönderilen 3 kişiden biri de, o zaman Vatan Gazetesinin yönetici ve yazarlarından henüz 30'undaki Orhan Karaveli olmuştu. Yazarımız bu fırsatı kaçırmı mı? Can korkusundan 10 yıl önce Rusya'ya kaçmak zorunda kalmış Nazım'la tanışmış ve neredeyse 14 gün boyunca gece-gündüz ayrılmaksızın şairimizle derin sohbetlerde bulunmuştu. Karaveli bunları uzunca aktardı. Bu arada aralarındaki şu dialoğu da.



Nazım Hikmet ve Orhan Karaveli birlikte

Kuşkusuz bu konuşmalar gazetede tefrika edilecekti. Ama ne derece doğrulukla?! İşte Nazım Hikmet bu kuşkusunu hiç beklenmedik bir şekilde: "Eğer yanlış yazarsan ahirette iki elim yakanda olur, sonra karışmam haa!.." diyerek dile getirmeyi mi? Karaveli büyük şaşkınlıkla: "Üstadım, siz koyu bir komünist felsefeye, materyalizme gönül vermiş biri olarak ahirete inanır mısınız ki?!" diye sorunca, Büyük şairimiz tam bir içtenlikle: "Orasını karıştırma, hepimizin Anadolu olduğunu da unutma!.." diyerek iç dünyasını ortaya döküvermiş...

O ilk yaratılıştaki, o elest bezminde, o kâlû belâda hepimiz O'na: "Sen bizim Rabbimizsin" demedik mi? Ruhumuzun en derin katmanlarında hepimizde O'na verilmiş bu sözün izleri var. Aniden büyük tehlikelerle yüzyüze gelince en inanmadığını söyleyenlerin bile: "Kurtar Allahım" diye onu yardıma çağır-

ması tam anlamıyla bu nedenle değil mi?

Ama marifet yalnızca darda kalınca O'nu hatırlamakta değil. Peygamberler kanalıyla bildirilmiş en doğru mesajlar; yaşanmış ve yaşadığımız parapsikolojik olaylar ve en önemlisi doğadaki, canlılardaki büyük düzen üzerinde derin düşünceler yürüterek O'na,

yüceliğine ve sevgisine tam inanmak. İşte asıl yapılması gereken bu! Hele şimdi topluca yaşadığımız ve yaşayacağımız şu inkârcı, şu bunalımlı, şu dehşet dolu yıllarda...

GERÇEK İNANÇ DİLDE DEĞİL, DAVRANIŞLARDA

Bundan önceki yaşamlarında O'na tam inanmış, iyide ve doğrudaki nice hizmetler sunmuş ama şimdiki yaşamında aklına O'nu benimsetememiş niceleri yaşadığı ve şimdi de niceleri var aramızda. Ama onlar önceki hayatlarının inançlarıyla dolu olduklarından, şimdiki akılları ne derse desin, ellerinden yine hizmet içinde olmaktan başka bir şey gelmez, Bertrand Russell gibi... Ne var ki herkes öyle değil ki! Ne geçmişinde ne de şimdiki yaşamında O'nu benimsememiş kardeşlerimizi akıl, mantık ve bilim ışığında ve onların dillerinden konuşarak gerçek inanca kavuşturmak,

inanın hepimizin kurtuluşu olacak. Aslında yıllar süren bu dizi yazımda da yapmak istediğim tamamen bu.

Ancak söz Bertrand Russell'dan açılmışken bir noktanın altını önemle çizmek isterim: Esas arzulanan hem aklın hem de gönlün birlikte aynı Tanrı inancında buluşmasıdır. Akıl-gönül birliği ancak böyle sağlanabilir. Sadece gönlün "evet" demesi, kişiyi doğru davranışlar içinde tutmakla beraber; aklıyla O'nun varlığına tam kani olmadığı için yaşam görüşü, hayata derinliğine bakışı kısırlaşır. Bu durumda doruktaki manevi deneyimlerden, ruhun ebedi hayatına da inancı olmadığından her şarta rağmen gerçek mutlulukta ve teslimiyette kalmaktan mahrum olur. Ayrıca henüz aklına O'nu tam benimsetememiş genç ruhlara rehber olması gerekirken, tam tersine bir örnek oluşturduğundan, tekâmül yolunda duraksamalarına bile neden olabilir.

Ancak madalyonun bir de karşı tarafı var. Bertrand Russell gibi insanlığa yararlı ama aklındaki inancı noksan bu yüksek ruhların; çağlar boyunca insan eliyle bozularak tanınmaz hale getirilmiş dinlere ve yanlış uygulamalara yaptıkları keskin ve amansız tenkitlerden, temiz akıl sahipleri ancak yarar sağlayabilirler. Bugün ayrı ayrı durduğumuz, ayrı yöne baktığımız, esasa varmadan bilmeden içinde olduğumuz dinlerin, kullananlar eliyle asırlar boyunca türlü hüner ve çıkarla nasıl fesat ve kin haline getirildiği Batı dünyasında onların sayesinde ortaya

konmuştur. Batı düşünce ve felsefe tarihi bunun sayısız örnekleriyle dolu...

Madalyonun arka tarafında bir başka altı çizilecek yarar da şu: Akıl, mantık ve bilimden uzak sadece geleneklerin ve atalarının yolunda körü körüne yürüyerek Allah'a inandıklarını sananlara; inançsızlık yolunda zekâ dolu itirazlar getirerek, yerine göre inançlarda sarsılmalara sebebiyet verenler de yine onlar olmuştur. Haklı olarak "burada ne yarar var?" diye sorabilirsiniz. İnançım şudur ki, böylece inanç dünyasındaki tartışmaların daha üst düzeylere yükselmesi ve inançların daha sağlam esaslara dayandırılması ancak böyle sağlanabilir. İnsanlığın düşünce ufuklarında yükselmesinde, eğer doğru kullanılabilirse, en büyük yararlardan biri de bu olabilir.

MADDE, YAŞAMI OLUŞTURACAK ÖZELLİKLERLE YARATILDI

Biliyorsunuz "Tanrı İnancı" başlıklı dizi yazımda tam da bu nedenle karşı fikirleri, materyalist görüşleri de incelemeye almıştım. Richard Dawkins'in ülkemizde de çok etkili olmuş Tanrı Yanılgısı kitabı üzerinde 11 ay boyunca uzunca durmuştum. 10 bölümlük kitabın neredeyse 9'u din eleştirileriyle dolu. Bunların çoğuna katılmış, ilâveler bile yapmıştım. Kitabın sadece 4. bölümü canlıların Darwin'in evrim teorisinin materyalist yorumuyla açıklanmasına ayrıldığından, yazılarımda ben de bu teori üzerine odaklanmayı tercih etmiştim. Çünkü bugün materya-

lizimde Nietzsche'nin "Tanrı öldü" demesinde bu teorinin temel taşları var.

Bu nedenle önce evrendeki, maddede-ki, atomdaki büyük düzen, büyük hüner ve yüce bilginin bilimsel örnekleri üzerinde durmuştum. Evrenin ve mad- denin canlılığı meydana getirecek özel- liklerle yaratıldığını ortaya koymak için yapmıştım bunu. Darwin Teorisi'nin ise temellerindeki bilimsel doğruları tek tek sıralamış, ancak teorinin materyalist yorumunu yanlışlamak için Kambriyen Patlaması ve canlıların yapısındaki, içgüdülerindeki mucizelerden en güve- nilir kitaplardan pek çok örneği fotoğraflarıyla sizlerle paylaşmıştım.

CNN Türk'te Cüneyt Özdemir 5N1K programını sunduktan sonra haklı olarak şimdi sıra "toparlamada" der ve özetle bitirir. 4 yılın sonunda biz de özet aşamasına geldiğimizden bu yazımı sadece evren ve maddedeki olağanüstü düzeni çok kısa, kuşbakışı sıralamaya ayıracağım. Gelecek yazılarımda Kambriyen Dönemini ve canlılardaki harikaları özetledikten sonra Darwin Teorisi üzerindeki kendi yorumumu bilim, parapsikoloji ve dinsel veriler ışığında aktarmaya çalışacağım. Aşağıda sıraladığım maddedeki bilimsel mucizeler, konunun uzmanı dünyanın en büyük bilim adamlarının kitapların- dan derlenmiştir. Aslında bunlara daha yüzlercesi eklenebilir. Üzerinde yeterin- ce düşünüldüğü takdirde, büyük bir bilgi, hüner ve akıl işe karışmadan bun- ların hiçbirinin tesadüfen olamayacağını anlamak hiç de zor değil.

** Evrenin oluşmasının yani Büyük Patlamanın ilk saniyesindeki patlama hızı 100.000 milyarda bir az veya çok olsaydı, bugünkü evrenimiz ortaya çık- mayacaktı.

** Deney yapılmadan önce, sadece matematik yoluyla Karbon elementinde 7.82 milyon voltluk bir enerji düzeyi olduğu takdirde diğer elementlerin de oluşabileceği anlaşıldı. Deney yapılırca Karbonun aynen hesaplandığı gibi olduğu görüldü.

** Eğer atomda sadece proton ve elektron olsa, nötron parçacığı bulun- masaydı, evren sadece Hidrojen'den ibaret olacaktı. Çünkü aralarında nötron olmadan iki proton birbirini iter ve yan yana gelemezler.

** Elektronlarda aynı konumda yan yana bulunamama, yani dışarlama özel- liği olmasaydı Hidrojenden başka ele- mentin varlığı imkânsızdı.

** Madde ve karşı madde arasında tam simetri olmaması sayesinde ki, proton, nötron, Galaksiler, yıldızlar ve bizler meydana gelebildik.

** Bunların hepsini bir kenara koysak bile her gün her işimizde kullandığımız su, 0 derece ile 4 derece arasında gen- leşeceği halde fizik kanunlarını çiğne- yerek büzülmeseydi, denizlerin tabanı- na 4 derecelik sular inmeyip 0 derecelik sular inecek ve denizler şimdi buz deryası olacak ve hayattan eser kalma- yacaktı. Ayrıca yine fizik kanunlarını çiğneyerek buzun yoğunluğu sudan hafif olduğundan donan sular deniz üstünde kalır, dibe çökmez. Aksi durumda yine denizler çöken buz kütlelerinden dolayı donup kalacaktı.

Sevginin Gücü

Güngör Özyiğit, Psikolog



Yarın ölecekmişsin gibi yaşa.
Sonsuza dek yaşayacakmış gibi öğren

Mahatma Gandhi

*Şiddet ne cesarettir ne de kuvvet. Sizi yalnız götürecektir olan sevgidir.
(Bizim Celselerimiz)*

Sevgiye dayalı barışçı bir direnişle Hindistan'ı bağımsızlığa kavuşturan büyük devlet adamı, yüce insan Gandhi, hem kendi ülkesindeki her kesimden insanın hem de bütün dünyanın saygısını kazanmış güvenilir bir önderdir. Yüreği, din, dil, ırk ve millet ayırımı gözetmeksizin tüm insanları, hattâ canlıları kucaklayacak kadar engindir. İnsanın insana farksız-

lığını göstermek için seçilmiştir sanki. Buna karşın dindeki bağımsızlık yüzünden ülkesindeki Budistler'le Müslümanlar arasında süren ve soykırıma varan kanlı savaşlar onu ziyadesiyle (fazlasıyla) üzmektedir. Halkın güvenliğini sağlamakla görevli ordu ve polis, bu toplu halde işlenen cinayetleri durdurmada yetersiz kalmaktadır. Devleti yönetenler de cinnete varan bir

tür kitle çılgınlığına karşı bir şey yapamamaktadırlar.

İşte böyle bir ortamda Gandhi "Yarattığım güzelliğin, sağladığım birliğin yıkılmasını görmek istemiyorum" diyerek, söz konusu manasız çatışmaların durması için açlık grevine başlar.

Günler geçtikçe Gandhi'nin açlık grevi ile ilgili haberler dünya basınının gündemini oluşturur. Tüm dünya, duyarlı bir şekilde, gitgide onun sönmekte olan yaşamını izlemektedir. Bütün Hindistan ve dünya Gandhi'yi konuşmakta ve onun açlık grevini tartışmaktadır.

Gandhi'nin böbrekleri işlemez hale gelir. Birçok devlet adamı, çeşitli dinlerin ileri gelenleri ve dünyanın her tarafından aydınlar ona haber göndererek veya ayağına kadar gelerek ricada bulunurlar, açlık grevinden vazgeçmesi için adeta yalvarırlar. "Hindistan'da çok güzel günlerin geleceğini" söylerler "Bu güzellikleri görmeden ölemezsin" derler. Ve onu caydırmak için her çareye başvururlar.

Gandhi, bütün bu iyi niyetli girişimleri saygılı, ama kararlı bir suskunlukla karşılar. Ve açlık grevini sürdürür.

Artık zaten zayıf olan bedenindeki hayat belirtileri giderek azalmaktadır... Gandhi, barış ve kardeşlik uğruna ölüme meydan okumaktadır. Ve sonunda... devletin güvenlik güçlerinin, en

modern silahların yapamadığını, Gandhi'nin sevgiden güç alan sessiz insanlık çılgılığı başarır. İngiltere'yi çekilmek zorunda bırakan sevgi direnişi, dinsel bağnazları da dize getirir. Taraflar Gandhi'nin önüne gelerek "Çatışmayı durdurduklarını" bildirirler.

Tüm ülkede iç savaşın, din çatışmalarının ve akan kanın durduğuna ilişkin, güvendiği dostlarından yeterli kanıtı aldıktan sonra, Gandhi, bir bardak su içerek yaşamdan yana döner. Ve "Az sonra sevgili dostumla biraz ekmek de paylaşırız" diyerek, açlık grevine son verdiğini açıklar. Tam o sırada kızgın bir Hindu öfkeden titreyerek Gandhi'nin kucacağına bir ekmek parçası atar ve: "Artık yiyebilirsin. Memnun ol. Çatışma bitti. İstediyin oldu. Ama benim çocuğumu kim geri getirecek? Müslümanlar benim küçücük oğlumu öldürdüler. Benim acım nasıl denecek. Öcüm nasıl alınacak?!"

Gandhi, gönülden gelen sevgi dolu bir sesle "Ben sana bunun yolunu göstereyim" der. Ve o yolu şöyle gösterir: "Müslümanların öldürdüğü yaşta, sizinkilerin ana-babasını öldürdüğü bir Müslüman çocuğu al ve evlat edin. Eğer kendi öz çocuğun sağ olsaydı, ona nasıl bakacak idiyse, bu Müslüman çocuğuna da öyle özen göster. Onu yetiştir. Kendi dini olan İslamî inançlarını sürdürmesini ve ibadetini sağla. İşte senin içindeki öfkeyi ve intikam ateşini söndürecek olan yol budur."

Hindu, gözleri yaşararak Gandhi'nin önünde diz çöker. Sevgi, Hindu'nun içindeki Tanrısal teli titreştirerek mucizesini gerçekleştirir.

İNSANLAR ÖLÜR İNSANLIK ÖLMEZ

İkinci Dünya Savaşı'nda Alman orduları Yugoslavya'yı işgal ederler. Naziler, her yerde olduğu gibi Saraybosna'da da dehşet saçarlar. Kapı kapı dolaşarak Yahudi avına çıkarlar. Gördükleri her Yahudi'yi ya oracıkta öldürürler ya da yük trenleriyle toplama kamplarına gönderirler. Yahudiler için hiçbir çıkış yolu, umut kapısı yoktur. Naziler birçok kişiyi öldürürler, ya da korkutup sindirirler. Ama Saraybosna'lı Boşnak kadın Zeynep Hanımın içindeki Tanrı'yı yok edemezler.

O yıllarda genç ve güzel bir kadın olan Zeynep Hanım, yüreğinin sesine uyar ve aynı sokağı paylaştıkları, komşu oldukları bir Yahudi ailesini, hayatını riske ederek evine alır. Ve Naziler gidinceye dek, onları saklar. Bir yolunu bulup karınlarını doyurur.

Savaş bittikten sonra Yahudi aile sağ salım İsrail'e göç eder. Zeynep Hanım'ın evinde sakladığı Yahudi ailenin küçük kızı, İsrail'de büyüüp yuvasını kurarken, Zeynep Hanım da yaşlanır. Ömrünün son demlerini ihtiyar ve yalnız bir kadın olarak geçirmeye başlar.

Derken Saraybosnalı Zeynep Hanım, kendisini İkinci Dünya Savaşında oldu-

ğu gibi, yine insanlık dışı bir savaşın içinde bulur. Bu kere soykırım Yahudilere değil, Bosnalılara yöneliktir.

Sırp bombaları, yalnızlığını bölüştüğü evinin sağına soluna düşerken, Zeynep Hanım çaresiz ve umarsızdır. Ne var ki, çok uzaklarda, tâ İsrail'de bir yürek, yine içindeki Tanrı'nın sesini duymaktadır. İsrail'de büyüyen Yahudi kızı, kendisinin ve ailesinin hayatta kalmasına sebep olan Zeynep Hanım'ı unutmamıştır. Bütün kapıları zorlayarak, tüm olanakları kullanarak yakınlarını Saraybosna'ya, Zeynep Hanım'ı bulmaya yollar. Ve buldurur da. Sonunda türlü zorluklar aşılarak Zeynep Hanım İsrail'e getirilir.

CNN Televizyonu, yaşlı Zeynep Hanım ile artık büyüüp olgun bir kadın olan Yahudi komşusunun Tel Aviv Havaalanındaki buluşmasını gösterir. Herkes bu güzel insanlık örneğini gözyaşları içinde izler. Öylece sevginin kurtarıcı gücü, iyiliğin dönücülüğü ve insanlar ölse bile insanlığın ölmezliği bir kez daha somut bir örnekle gözler önüne serilmiş olur.

AYDININ VİCDAN BORCU

Yıllar önce Aziz Nesin, Aziz Nesin'lik bir olaya tanık olur. Gazetelerde, Edirne'de bir genelevin, içinde çalışanlarla birlikte satışa çıkarıldığına dair resmi bir ilân okur. İlânda, kaç sermaye (genelevde çalışan kadın) var, ne kadar çalışıyorlar, ne kâr getiriyorlar, hepsi ayrıntılarıyla yazar. Aziz Nesin,

yirminci yüzyılda insanların böyle mal gibi alınıp satılması karşısında, insanlık adına utanç duyar. Ve birkaç arkadaşıyla birlikte Edirne'ye giderek, olayı yerinde görüp irdeler. Genelev mahallesini gezer. Sonra satış yapılacak mahkemeye gider. Herhalde utancından olacak, hâkim pek ortalarda görülmez.

Müzayede başlamadan, genelev patronu şöyle bir konuşma yapar: "Efendim, burası bir fabrika gibidir. Tezgâhlar nasıl satılırsa, ben de bunları satıyorum." İnsanları, fabrikadaki tezgâhla bir tutan ve mal gibi değerlendiren, insanlıktan nasibini almamış, patron olmuş ama adam olamamış bu zavallı yarattığı Nesin, üzülmeye ve içinden isyan ederek izler. Sonra İstanbul'a döner. Genelev kadınlarının insan olarak alınıp satılmayacağını ileri süren, onları savunan yazılar yazar. Bunun üzerine savcılık ters yönde harekete geçerek Aziz Nesin'i mahkemeye verir. Ve duruşmadan önce Hürriyet Gazetesinin avukatı Çetin Özek "Aman Aziz Bey, dikkatli konuşun, zira bu hâkim çok serttir" diye yazarı uyarır.

Duruşma sırasında sert hâkim, yazara: "Sen" der "Genelev kadınlarının avukatı mısınız?" Aziz Nesin, rakibinin istemeden verdiği bu pası çok iyi değerlendirerek şöyle karşılık verir: "Siz değil misiniz? Her Türk aydını, Türk Halkının avukatıdır. Avukatı olmalıdır. Ben yazar olarak bütün Türk Halkının avukatıyım. Sizin de, bir hukukçu ve aydın olarak Türk Halkının avukatı olduğunuzu sanıyorum."

Gerçeğin ikna edici gücü karşısında, sert hâkimin kalbi yumuşar, içindeki Hak dile gelir ve Aziz Nesin aklanır...

İNSANDAKİ TANRISAL TARAF

1939'da büyük bir depremle Erzincan yerle bir olur. Yardım ekipleri gele dursun, o zaman şehrin Cumhuriyet Savcısı olan Merhum İzzet Akçal, vakit kaybetmeden, doğruca cezaevine koşar. Mahkûmları toplayarak, onların insanlıklarına seslenen tarihi bir konuşma yapar. Der ki: "Size ve ahlâkınıza güveniyorum. Hiçbirinizin firar etmeyeceğinize eminim. Şimdi arkama takılın, gelin. Kazmayı küreği alın, Enkazı kaldırmak için herkes görev başına!.."

İlk kurtarma çalışmaları böyle başlar. Sonra yardım ekipleri yetişir. Günlerce, belki aylarca süren çabalarla enkaz kaldırılır. Sonuç? Tek firar yok. Cezaevindeki yoklamada tek eksik yok. Bütün mahkûmlar yine orada. İşte mütahiş bir dayanışma ve insanlık örneği. İnsanlardaki insanlığa inanıp güvendiğinizde, onlar da bu güvene lâayık olduklarını kanıtlamaya çalışıyorlar.

İçimizde bir çocuk, bir ebeveyn ve bir yetişkin yan olduğu kadar, bir de Tanrı var. Kişilere değer verip sevgi gösterdiğinizde, gönüllerdeki Tanrısallık tel titreşiyor, insan gerçek kimliğine kavuşuyor ve Tanrının eli değmişçesine iyi işlerle çevresine ışık saçıyor. Ve Yaratılan'la yaratılanın bu kutsal işbirliğinde her şey daha bir anlam kazanıyor.

Osho (Bagwan Shree Rajneesh)

Özgürlük Üzerine Düşünceler

Diğer sayılarımızda da yaşamı ve görüşleri üzerine bilgiler verdiğimiz Osho'nun Hakiki Özgürlük anlayışı üzerine belirttiği düşüncelerine yer vereceğiz bu yazımızda.



Derleyen: Nihal Gürsoy

HAKİKİ ÖZGÜRLÜK MANEVİDİR

Hakiki Özgürlük her zaman manevidir. Onun; senin en derindeki zincirlere vurulamayan, kelepçelenemeyen ya da hapse atılamayan ruhunla ilişkisi vardır.

Özgürlük tektir, esaretin pek çok çeşidi vardır. Senin elinde olmayan şeyler mevcuttur. Politika, ekonomi...

v.s. Birey olarak elinden geleni yapabilirsin ancak politik özgürlüğünü bir gün kaybedilirsin, ekonomik özgürlüğün şartlara bağlı olduğundan tükenebilir. Senin iradende olmayan bir şeye ise hakiki özgürlük denemez. Ruhun gerçekten özgürse, özgürlük talep etmezsin ve onun için mücadele de etmezsin. İçine döndüğünde tüm zincirler, tüm hapishaneler, her çeşidinden esaret ki pek çoğu mevcuttur, kaybolur.

GEÇMİŞTEN VE GELECEKTEN ÖZGÜR OLMAK

Hakiki özgürlük ancak geçmişten ve gelecekte özgür olarak sağlanabilir. Seni geçmişe bağlayan, seni sürekli geriye doğru sürükleyen hatıralar zihnini meşgul ediyor anını yaşamayı etkiliyorsa, bu varoluşa karşı olmaktır, hiçbir şey geriye doğru gitmez.

Arzular, özlemler seni geleceğe doğru sürüklüyor olabilirler ama elinde tuttuğun şey şimdidir. Geçmişin ve geleceğin ağırlığından kurtulan kişi özgürdür. Anıların veya arzuların gücü aslında bireylerin ruhunu bağlayan gerçek zincirlerdir ve asla sana ait olan anı yaşamaya izin vermezler. Oysa bir sonraki an ne olacağını bilmiyorsun onu nasıl özlersin?

BENCİLLİKTEN ÖZGÜR OLMAK

Tüm sözlükler bu iki sözcüğün "ruh" ve "benlik" in aynı anlama geldiğini söylemelerine karşın bu doğru değildir. Ruhu kendinle birlikte getirirsin. Benlik ise asıl olanın yerine geçmesi için toplum tarafından yaratılır ki bu sayede sen kendini kimliksiz hissetmezsin. Çünkü ruh arayışı, uzun yıllar süren kutsal bir yolculuk olabilir ve isimsizliğe, boşluğa, hiç kimse olmaya katlanmak kolay değildir. Benlik yaratmanın nedeni sevgidir. Bu sayede ilk başından bu yana kim olduğunu bilmeğe başlarsın. Yoksa, sana nasıl hitap edilecek? Benlik fikri masum olabilir ancak, insanlar kendilerinin ruhlarıyla ilgili hiçbir bilgileri olmadığı için sahte bir benlik yarattılar ve yaratılmış bir

benlik olarak öldüler. Onlar varoluşun onlara ne yaptığını, ne için yaptığını asla bilemediler. Senin ruhun varoluşun parçasıdır. Benliğin ise toplumsal bir kurumdur. O yüzden aradaki mesafeyi yok etmek demek, benliğinden tamamen kurtulman anlamına gelir ki, ancak o zaman gerçek özgürlüğe ulaşabilirsin.

Yolculuk uzun değildir ancak kesinlikle zordur. Benlik, basit bir şey değildir, çok karmaşıktır. Sen bir profesörsün, doktorsun, başkansın, hoşsun, çok bilgilisin, zenginsin, hırslısın tüm bu olaylar benliğe aittir. Ve benlik sürekli olarak daha çok para, daha çok güç, daha çok saygınlık biriktirmeye devam eder. Onun hırslı tatmin edilemez. Sürekli olarak yeni benlik katmanları yaratır durursun.

İnsanın ıstırabı, temel ıstırabı budur. İnsan kim olduğunu bilmez, yine de şuyum, buyum diye inanmaya devam eder. Gerçekliğini unutmuş olduğu için sahte şeyler yaşar, tüm eylemleri ikiyüzlü bir hal alır. Sevse bile bu sevgiyi yüzeyde yaşar. Çünkü sevginin, varlığında kökleri yoktur. Benliğini sürdürebilmen için tüm toplum sana belli kurallar vermiştir. Hiç kimse sana "Sadece kendin ol" demez. Benliğin kabul edilmeye, derecelendirilmeye, ödüllendirilmeye ihtiyacı vardır. Onun besinleri bunlardır. O bunlara dayanarak yaşar. Dünya'dan vazgeçen insanlar bile (keşişler v.s) kendi benliklerinden vazgeçmezler. Oysa benliğin parçaları ortadan kalktıkça muazzam bir bütünlüğün farkına varmaya

başlarsın. Çünkü varoluş her zaman dengededir. Dışsal olanla içsel olan her zaman ahenk içindedir. Varlığın bedenle sınırlı değildir. O senin doğumundan önce seninleydi ve ölümünden sonra da seninle olacak. O senin özündeki varlıktır. Onu bilmek özgür olmaktır. Bedenin zihninin ve senin dışında var olan tüm hapisanelerden özgür olmaktır.

"Sen özgürlük olarak doğdun. Sadece onu unutmak için koşullandırıldın"

Osho

HAKİKİ ÖZGÜRLÜK KENDİN OLMAKTIR

Bir şeyden özgürleşmek hakiki özgürlük değildir. İstedığın bir şeyi yapma özgürlüğü de benim bahsettiğim özgürlük değildir. Benim özgürlük vizyonum kendin olmandır. Bu özgürlüğün bir şeyden elde edilmesi meselesi değildir. Bağımlı olduğun şey hâlâ özgürlüğün içindedir.

İstedığın her şeyi yapma özgürlüğü de özgürlük değildir çünkü bir şeyi yapmak istemek, arzulamak zihinden gelir. Ve zihin senin esaretindir.

Hakiki özgürlük senin seçimsiz farkındalığından gelir. Bu senin kendi doğal, varoluşsal özünün içinde merkezlendiğini, köklendiğini söylemenin başka bir yoludur. O yüzden özgürlüğü bağımsızlıkla ilişkilendirme. Doğal olarak bağımsızlık bir şeyden, bir kimseden olur. Özgürlüğü yapmak istediğin şeylerle ilişkilendirme çünkü bu

sen değilsin, senin zihninin. Bir şeyi yapmak istemek, bir şeyi arzulamak demek senin isteğinin ve arzunun esareti altında olman demektir. Benim bahsettiğim özgürlük ile sen tamamıyla sessiz, sakın, güzel, mutlusun. Tüm iyilerinle ve kötülerinle, güzel ve çirkin taraflarınla neysen o olarak kendin olma sorumluluğunu kabullen. Bu kabullenmenin içinde bir aşkınlık hali gerçekleşir ve kişi özgürleşir.

"İçsel varlığını değiştir. Ve sen değiştiğin tamamıyla dönüştüğün an, birden mahkûmiyetinin dışına çıktığını göreceksin, sen artık bir köle değilsin. Sen kaosun yüzünden köle idin."

Osho

GERÇEK ÖZGÜRLÜK KENDİ BİLİNCİNİ GELİŞTİRMEKTİR

Anlaşılması gereken ilk şey kuralların yapay olduğu ve toplumsal bir varlık olan insanın kurallarla yaşama durumunda kaldığıdır. Kurallara ihtiyacı olmasının nedeni ise insanın, hayvan olmaktan çıkması ancak henüz gerçek insan haline de gelememiş olmasındandır. Şayet insanoğlu gerçekten insan olabilirse hiçbir kurala ihtiyaç duymayacaktır.

Bugüne kadar bunu çok az insan hayata geçirebilmiştir. Örneğin; Sokrates, Zerdüşt, Bodhidharma gibi adamlar için hiçbir kurala gerek yoktur. Onlar hiç kimseye zarar vermeyecek kadar uyanık haldedir. Hiçbir kanuna, hiçbir anayasaya ihtiyaç yoktur: Ve tüm

toplum hakiki insan olma önünde evrim geçirebilirse, sevgi olacaktır ama kanun olmayacaktır.

Sorunu karmaşık hale getiren şey, insanı kontrol etmek için oluşmuş olan güçlerin, devletlerin, mahkemelerin, kanunların, polislerin, hükümetlerin, orduların çok güçlenmiş olmalarıdır. Onlara güç verilmek zorundaydı, aksi takdirde nasıl insanları kontrol edebilirlerdi? Bu demek oluyor ki bir biçimde kendi kendimizi köleleştirmiş oluyoruz. Artık bu kurumlar güçlenmiş olduklarından çıkarlarından vazgeçmek istemiyorlar. Onlar, insanın evrim geçirmesini istemiyorlar. Eğer birey gerçek insan olur, böyle bir evrimi gerçekleştirirse topluma ve kurallarına ihtiyaç kalmayacaktır. Tüm bu güçler yüzyıllardır insanı kontrol etmekte ve kendi güçlerinin ve itibarlarının keyfini çıkartmaktadır. Sorun şudur ki, insanı kaosun içinde dağılmaktan korumak için yaratılan güçler artık o kadar güçlü ki seni özgürce gelişmen için bırakmıyorlar. Çünkü sen gelişmeye, birey olmaya, uyanık, farkında ve bilinçli olmaya muktedir olursan tüm bu insanlara ihtiyaç olmayacaktır. Bu nedenle, başlangıçta koruma için ihtiyaç duyulan sistemler artık insanlığın düşmanlarına dönüşmüşlerdir. Osho'nun yaklaşımı bu insanlara karşı savaşmak değildir: Çünkü onlar yeterince güçlüler, her şeyleri var, seni kolayca yok edebilirler. Tüm bunlardan kurtulmanın yolunun insanın sessizce kendi bilincini geliştirmesinden geçtiğini söyler. İçsel varlığını değiştir. Ve sen değiştin zaman, tamamıyla dönüştüğün

an, birden mahkûmiyetin dışına çıktığını göreceksin, sen artık köle değilsin, sen kaosun yüzünden köle idin. Özgürlük kaos demek değildir. Özgürlük daha çok sorumluluk o kadar çok sorumluluk demektir ki, hiç kimsenin senin hayatına karışmasına gerek kalmaz. Yalnız bırakılabilirsin, hükümetin sana dayatmasına, polisin seni horlamasına gerek yoktur. Kanunların seninle bir işi olmaz. Sen tüm bunların dışındasındır. Bireyler geliştikçe, toplumun rolü küçülecektir.

"Tutkularınızdan özgür olmak, sakin ve huzurlu bir zihin ödenen bedeldir:" Epiktetos

Doğrunun insanlığın kolektif bilincinde olduğu bir dünyada, dünya insanların türlü kaos içinde birlikte yaşamaya çalıştığı bir yer değil derin bir paylaşımın hüküm sürdüğü bir komün olacaktır. Yeni kollektifliği "komün" olarak adlandırıyor OSHO ve şöyle devam ediyor: İnsanlık basit bir kalabalık olmaktan çıkacak, birlik ve dirlik içinde varolacaktır.

Ancak şimdilik toplumla savaşma, şayet yaşamak istiyorsa şeklini ve yapısını değiştirmek zorunda kalacaktır. Ölmek isterse de bırak ölsün. Bir zararı yok. Dünya nüfusu aşırı çoğaldı; onun sadece şimdiki nüfusun dörtte birine ihtiyacı var. O nedenle yeni hiçbir şeyi kavrayamayan, yaptıklarının insanlığa nelere mal olduğunu göremeyecek kadar körleşmiş olan eski, kokuşmuş kafalar zararlıdır ve zehirlidirler. Eğer onlar ölmeye karar

verirlerse bırak sessizce ölsünler.
Onları rahatsız etme.

Ben sana devrimci olmayı öğretmiyorum. Ben senin çok sessiz, neredeyse yer altındaki bir dönüştürücü olmanı bekliyorum. Tüm devrimler başarısız olmuştur, artık mümkün olan tek yol bizim onu sessizce ve barışçıl olarak yapmamız ve bu sayede onun gerçekleşmesidir. Tepki içindeyken kör olursun. Tepki öfkeden kaynaklanır ve öfke şiddet içerir. Diğer uca doğru kaymana neden olur. Kendini kolaylıkla kaybedebilirsin. Bu özgürlük değildir. Önce-lik senin manevi özgürlüğünü elde etmen olmalıdır. Çünkü politik zorbalıklar gelir ve gider. Bir politik zorbayı alaşağı ettiğinde, başkasının onun yerine geçmeyeceğinden emin olamazsın. Tarih bunun örnekleriyle doludur.

Gerçek bir başkaldırı da derinlemesine bir anlayış vardır. Bu muazzam bir anlayıştır ve seni her zaman kendi merkezinde tutar, sana denge sağlar. Sadece dinginlik içinde gerçekleşecek şeyler vardır. Benim insanlarım tıpkı ağaçların kökleri gibi olmalı. Sessizce



işlevini yapmaya devam edip, kendilerini değiştirip, ilgilenen kim olursa onun değişimine yardım edip, değişimi yaratacak metotları yaymalı. Küçük havuzlar, küçük gruplar, küçük komünler ve ne zaman mümkün olursa da daha büyük komünler yaratmalıdır. Fakat her şey çok sessizce, herhangi bir karmaşa yaratmadan gerçekleşmelidir. Bireyin, bugünkü toplumda gerçekten özgür olabilmesi imkânsızdır. Toplumun değişim ve dönüşüm zamanı gelmiştir. İnsanlık birliğin resmi olmayan daha çok kalbe ait yollarını bulmaya hazırdır. Pek çok insan yüzyıllardır yeni bir dünya umut ediyor, toplum yapay olduğu için dağılılabılır. İnsan sadece onu gerekli kılan koşulları değiştirmek zorundadır. O bizim kendi ürettiğimiz bir şeydir ne zaman istersek vazgeçebiliriz.

Benim deneyiyim şudur ki herkes özgürlük istiyor ama kimse sorumluluk istemiyor. Kendi sorumluluğumu tam olarak üzerime aldığımda özgürlüğün tüm kapılarının bana açılmış olduğunu gördüm. Onlar birlikte hareket ediyorlar. Bir köle olarak kalmak da senin sorumluluğundadır. Onu sen seçersin. Sorumluluğunu al! Kendin olduğunda gelişmeye başlarsın, daha çok yeşerirsin, çiçekler açar ve çevrende muhteşem kokular oluşur.

Kaynaklar:
OSHO- Özgürlük
OSHO-Kendin Olma
Cesareti



Kadının Bitmeyen Çilesi

Giriş

Yalçın Kaya

*Ve kadınlar, bizim kadınlarımız:
korkunç ve mübarek elleri
ince, küçük çeneleri, kocaman gözleriyle
anamız, avradımız, yarımız
ve sanki hiç yaşanmamış gibi ölen
ve soframızdaki yeri
öküzümüzden sonra gelen
ve dağlara kaçırıp uğruna hapis yattığımız
ve ekinde, tütünde, odunda ve pazardaki
ve kara sabana koşulan ve ağıllarda
ışığında yere saplı bıçakların
oynak, ağır kalçaları ve zilleriyle bizim olan kadınlar,
bizim kadınlarımız.*

Nazım Hikmet

Büyük ozan Nazım'ın Kuva-yi Milliye Destanı içinde yer alan bu dizelerini bilmeyen yoktur.

Dağlara kaçırıp uğruna hapis yattığı kadının kıymetini Türk erkeği kadar bilen kimse yoktur. Daha eve gelin geldiği ilk gün adı konulur: “Kaşık düşmanı...”

Baba evindeki durumu da aşağı yukarı böyledir kadının. Bir an önce “başlık parası” karşılığı “elin herifine” postalanması gerekir ki sofradan bir kaşık eksilsin.

Gene de o kadar kötümser olmaya gerek yok. Kadınları Türk erkeği kadar seven bir millet bulunamaz. O kadar çok severiz ki kadınları, erkek sevgisi yüzünden günde ortalama 3 kadın öldürülür erkeklerimiz tarafından. Karısını, kız arkadaşını, sevgilisini öldüren Türk erkeğinin duruşma salonunda yargıca söylediği ilk söz şudur: “Çok seviyordum sayın yargıç, çektim vurdum, çok pişmanım!”

Şimdiye değin, onca araştırmama karşın karısını ya da sevgilisini “nefret ettiği” için öldüren bir Türk erkeğine rastlamadım...

Öldürülen anne, bacı, kız yeğen vs. ise yanıt biraz daha farklıdır: “Efendim bizim töremiz öyle olmasını gerektiriyordu.”

Bir köşe yazarımız yazısının başlığını “Türk erkekleri hasta” olarak vermişti. Yazar söz konusu makalesinde özetle şunları diyordu:

“Bu yazdıklarımın, asıl muhataplarına ulaşmayacağını biliyorum. Asıl muhatap dediklerim gazete sayfalarını dolduran

cinayet haberlerinin çok büyük çoğunlukla erkek olan «kahramanları» ya da potansiyel adaylarıdır...

Kahraman sözü sizlere büyük olasılıkla, yerli ve yabancı medya ordusunun son günlerdeki katil kahramanını anımsatacaktır. Psikopat olduğu kuşkusuz bir katili cezaevi çıkışında davul zurnayla karşılayanlar ondan daha az psikopat olmasalar gerek.

Daha önce yazdığım “Kadın Mezbahası Türkiye” başlıklı yazıda Almanya’da bir Türk’ün işlediği cinayetten söz etmiştim. Kurban çoğu kez olduğu gibi katilin karısı, gerekçe ise hemen her zamanki gibi sözüm ona «namus»tu. Amcasının kızı olan eşini, cep telefonuna gelen mesajı göstermediği için öldüren katilin polisteki ifadesi şöyleydi: “Bıçakladım, sopayla vurdum. Son hamleyle kendini araçtan attı. Boğazından hırıltılı sesler geliyordu. Arabaya döndüm, gaza bastım. Hızla üzerinden geçtim, bir daha, bir daha...”

Belki katil sıfatının da az geleceği, canı denilmesi gereken bu kişi Türkiye’deki ailesine gönderdiği mektupta cinayeti “şeytana uyup” işlediğini yazmış; bundan haberli olan Alman yargıç onu tek celsede ömür boyu hapse mahkûm ederken şöyle demişti: “Bu cinayeti işleyen şeytan sizdiniz. Yirmi kez başından ve boynundan bıçakladınız. Gözlerini oyarak kör ettiniz. Bütün bunları anlayamıyorum.”

Bu ve buna benzer cinayetleri alt alta sıraladığınız zaman ortaya çıkan tabloyu ancak şu cümle ile açıklayabiliyoruz: “Türk erkeği hastadır”

Anadolu toprağında bu alanda bir lânet, bir uğursuzluk, erkeklerini özellikle de kadınlarına karşı canavara dönüştüren bir kötülük kaynağı var sanki...

İster eğitimsizlik, ister töre baskısı, ister dinsel tutuculuk diyelim; hangi gerekçelerle açıklayıp anlamaya çalışırsak çalışalım; Türk erkeğinin ruhunun derinlerinde kadına karşı bu bir yanıyla hor görme, bir yanıyla dinmez aşağılık duygusunun, bu şiddet kulllanma eğiliminin, bu akıl dışı korkunç hastalığın önu alınıp kökü kazınamadıkça, bu ülkenin mutluluk yüzü görebilmesi olanaksızdır.”

Konuya, Avrupa Birliğine girmeye lâyük olduğunu iddia eden ve bunda direnen 21'inci yüzyıl Türkiye'sinden başlamak da yarar var!

O 21. yüzyıl Türkiyesi ki, B.M.Meclisinde 550 milletvekilinden sadece 25'i kadın, yani TBMM'nin yüzde 95.5'ini erkekler oluşturuyor! Kalan yüzde 4.5'in de yarısı İstanbul'dan.

O 21. yüzyıl Türkiyesi ki sevdiği kızı kaçırmaya kalkan bir delikanlı, kızın aile mensupları tarafından yakalandığında aşağılanmak amacıyla dansöz kılığı giydirilip sokaklarda güvenlik güçlerinin gözü önünde dolaştırılıyor. Üstelik bunu yapanlar güvenlik güçleri tarafından serbest bırakılıyor.

O 21. yüzyıl Türkiyesi ki polisler arasında yapılan bir kamuoyu araştırmasında, açık giyinen bir kadına veya bir hayat kadınına tecavüzü haklı bulanlar çoğunlukta.

Batı ülkelerinde kadının sosyal durumu ülkemizle kıyas kabul edilmeyecek kadar gelişmiş olsa da o ülkelerden derlediğim birkaç atasözü onlarda da kadının bilinçaltındaki yerinin ne olduğunu gösteriyor.

İtalyan atasözü: “Kadınlara, eşeklere ve cevizlere insafsız bir el gerekir.”

Alman atasözü: “Kadınların şekli melek, kalbi yılan, kafası eşek gibidir.”

Yunan atasözü: “Evlilik, erkeklerin satın aldıkları tek şeytandır.”

Rus atasözü: “Köpek kadından iyidir, hiç değilse efendisine havlamaz.”

Bir başka Rus atasözü: “Tavuk nasıl kuş değilse kadın da insan değildir.”

Bu aşağılama, bu horlama nereden kaynaklanıyor, bunu araştırmakla konuya başlamak gerekiyor ve kitabın ilk bölümlerinde bunu irdeleyeceğiz.

Dünyada Kadının Durumu İle İlgili Olgular

Ocak 2009 itibariyle Dünya nüfusu yaklaşık 6.8 milyar. Bunun yüzde 49.7'si kadın. Yani kadın nüfusu 3 milyardan fazla. Dünyadaki yaşlıların çoğunu kadınlar oluşturuyor. Kadın cinayet kurbanlarının yüzde 70'i eşleri ya da sevgilileri tarafından öldürülüyor. Dünyada her 3 kadından 1'i hayatının bir döneminde şiddete maruz kalıyor. Her 5 kadından 1'i hayatının bir döneminde tecavüz veya tecavüz girişimi kurbanı oluyor. ABD'de her 90 saniyede 1 kadın tecavüze uğrarken, Irak'ta Nisan 2003'ten bu yana savaş sırasında ve sonrasında, en az 400 kadının tecavüze uğradığı İnsan Hakları İzleme Örgütü'nün

raporlarında yer alıyor. Dünyada, ağırlıklı olarak Afrika kıtasında 135 milyondan fazla kadın sünnet ediliyor. 280 milyonluk Arap dünyasında her 2 kadından 1'i okuma yazma bilmiyor. Suudi Arabistan'da kadının oy hakkı yok, araba kullanması yasak. Dünyada 54 ülkede kadınlara yönelik ayrımcı yasalar bulunurken, 'namus savunması' Peru, Bangladeş, Arjantin, Ekvator, Mısır, Guatemala, İran, İsrail, Ürdün, Suriye, Lübnan ve Venezuela'nın ceza yasalarında yer alıyor. Avrupa'nın birçok ülkesinde eski Roma'dan bu yana bir kocanın zina halinde yakaladığı karısını anında öldürmeye yasal olarak hakkı vardı. Bu hak, bazı Batı Avrupa ülkelerinde, özellikle Fransa'da- 20. yüzyıla dek sürdürüldü. Fransızca'daki "crime passionel" (tutkusal cinayet), hukukî olarak tanınmış bir savunma olmakla kalmayıp, mahkemelerin jürilerinde yer alan kadınların bile kabul etmeye hazır oldukları bir savunma biçimiydi. İran'da çok istisnai durumlar haricinde kadının boşanma hakkı yok. İslâm Şeriatıyla idare edilen ülkelerde bazı durumlarda zina yapan kadın ve erkeklere recm cezası uygulanmaktadır. Siyasette ve iş dünyasında da kadınların oranı gelişmiş ülkelerde bile epey düşük.

Gelişmekte olan ülkelerdeki kadınlar günde ortalama 20 litre suyu 6 km taşıyorlar. Afrika'daki hamile bayanların ölüm



riski, Batı Avrupa'dakilerden 180 kat daha fazla. 1.2 milyar yoksulun %70'ini kadınlar oluşturuyor. Mültecilerin (sığınmacıların) %80'ini kadınlar oluşturuyor. Dünya'daki arazilerin sadece %1'i kadınlara ait. Okuma-yazma bilmeyen ve eğitim hakkından mahrum 1 milyardan fazla yetişkinin 2/3'ü kadın. OECD ülkelerindeki bilimsel ve teknik alanlardaki üniversite mezunlarının %30'u kadın. ABD'deki mucitlerin %10'u kadın. Sadece Japonya ve Peru'da iş kuran kadın sayısı erkeklerden fazla. Haber veya röportajlara konu olanların %21'i kadın. Gazetecilerin 1/3'ü kadın olmasına rağmen, bölüm şefi, editör ya da patronların sadece %1'i kadın. Avrupa Birliği'ndeki cin-

siyetler arası en yüksek gelir adaletsizliği yaklaşık %25 farkla, Kıbrıs, Estonya ve Slovakya'da görülüyor. Yeni üniversiteyi bitirmiş bayanlar, erkeklerden %20 daha az para kazanıyor. Bu fark 10 yıl içerisinde %31'e yükseliyor. 1945 ila 1995 yılları arasında Dünya'daki kadın milletvekili sayısı 4 kat arttı. Bazı ülkelerde meclisteki bayan milletvekili sayısını artırmak için bayanlara pozitif ayrımcılık uygulanıyor.

Bu karamsar listeyi daha da uzatmak olası. Kadınlar gerek iş bulma, gerek işten çıkarılma konusunda haksızlığa uğruyorlar. Birçok işyerinde kadın çalışanlara, aynı işi yapan erkeklerden daha az maaş ödeniyor. Örneğin 2009 yılında yaşanan küresel ekonomik durgunluk en çok kadın çalışanları etkiledi. Ekonomik durgunluk karşısında işyerlerindeki çalışan sayısının azaltılmasına gidilirken, öncelikli olarak kadın çalışanlar işten çıkarıldı. Kadının konumunun daha düşük olduğu bazı toplumlarda kıdem tazminatı ödenmesini engellemek adına kadınlara işten çıkartma anlaşmaları imzalatılıyor.

Asya ve Güney Amerika'da 10 ülkede yapılan araştırmaya göre, kadınlar genellikle iş güvencesi olmayan alanlarda iş bulabiliyor ve kırsal alanlardan büyük şehirlere gelmiş göçmen çalışanlar, gündelik işlerden aldıkları ücretlerle geçinmeye çalışıyor.

Dünya kadınlarının 3'te 1'i hayatlarında en az bir kez evde şiddete maruz kalıyor. Bu şiddetin kaynağı genellikle eş veya sevgili oluyor. 15-44 yaş grubundaki kadınları evdeki şiddet, sıtma, kanser ve kazadan çok daha fazla tehdit ediyor. Kadın sağlığı

hiçbir zaman ön planda tutulmadığı için her yıl 600 bin kız bebek ölüyor.

Türkiye'de kadına karşı şiddet oranı gelişmiş devletlere oranla oldukça yüksek. Özellikle varoşlarda şiddete maruz kalan kadınların oranı %97'lere kadar çıkıyor. Kadının şiddete maruz kalmasının önüne ekonomik ve kültürel gelişme de engel olamıyor.

Kadınlar kültürel düzeyleri ne olursa olsun fiziksel ve cinsel şiddet başta olmak üzere, tacizler, fuhşa zorlanma, zorla evlendirmeler, töre cinayetleri, zorla çalıştırma, eğitim özgürlüğünün kısıtlanması vs gibi birçok şiddet çeşidine maruz kalmaktadır.

Kimi ülkelerde ise ailesine gelir sağlamak amacıyla çocuk yaşta fahişe olmaya zorlanan kız çocukları var. Bu ahlâkî çöküşün çok daha ürkütücü bir yönü ise Hindistan gibi çocukların fuhuş ticaretinde kullanıldıkları ülkelerin en gözde turistik yerler olarak tanıtılması, dünyanın pek çok yerinden sapkın düşünceye sahip kişilerin yalnızca bu amaçla söz konusu bölgelere akın etmesidir.

Türkiye'de yapılan bir araştırmada kadınların yüzde 49,9'unun aile içi şiddete maruz kaldıklarını göstermektedir. Gelişmekte olan bazı ülkelerde töre ve namus cinayetleri halen işleniyor ve normal kabul ediliyor. Namus cinayetleri özellikle güney Asya ve Ortadoğu ülkelerinin kabile hayatı süren toplumlarında yaygın. Namus cinayeti genellikle İslâm ile özdeşleştirilse de özellikle Arap ülkelerindeki bazı Dürzi ve Hıristiyan toplumlarında da namus cinayetlerine rastlanıyor. Namus cinayetleri

en başta zina nedeniyle işlenirken, evlenmek istemeyen ya da boşanmak isteyen, hattâ tecavüze uğrayan kadınlar da eşleri veya akrabaları tarafından öldürülebilirler. Bu toplumlarda kadına hak görülen zulüm ve cezalar aynı "kabahati" işleyen erkeklere uygulanmıyor.

Başta Bangladeş olmak üzere Hindistan, Pakistan, Afganistan, Kamboçya gibi Güney Asya ülkelerinde erkeklerin açılmak için kadınların yüzlerine asit atması suçu çok yaygın. Bangladeş'teki Asit Kazazedeleri Derneği'ne göre, asit saldırısına uğrayanların yüzde 70'ini kadın ve çocuklar oluşturuyor. Yüzde 70'lik kesimin yüzde 30'u da 18 yaş altı genç kızlar. Asit atmanın "gerekçeleri" ise kıskançlık, aile içi şiddet, çeyiz ve toprak anlaşmazlıkları. Ucuza kolayca bulunabilen asit, kurbanlarda ağır yanıklara yol açıyor, yüzleri ve bedenlerinde ağır tahribat yaratıyor. Suçluların hemen hepsi erkeklerden oluşuyor ancak sadece yüzde 10'u kanun önüne getirilebiliyor.



Şiddet gören, tecavüz ve tacize uğrayan, uluslararası fuhuş mafyasının eline düşen kadınların sayısı bugün azalmadığı gibi ne yazık ki artıyor. Ancak bu yazı dizisinde istatistikler vermek yerine kadının ikincil durumunun tarih içinde büyük dinler tarafından nasıl kurumlaştırıldığını işleyeceğiz. Bugün gencecik kadınların katledilmesine neden olan namus cinayetlerinin kökeninde erkek egemen mülkiyet anlayışı olduğunu; kadının, üretken Toprak Ana'dan, erkeğin kaburga kemiğinden yaratılan ikinci sınıf varlığa nasıl dönüştürüldüğünü dilimiz döndüğünce anlatmaya çalışacağız. Bunu yapmak için çok eski zamanlara, insanların mağaralarda yaşadığı çağlara kadar geriye gideceğiz.

Gazeteci yazar Zeynep Oral bir makalesinde kadını tanımlarken şunları söylüyordu:

“Kadın, doğduğunda, "Niye erkek doğmadın" diye öfkeye neden olan, ilk beş yılında erkek kardeşlerinden daha az beslenecek; bakımsızlıktan, ilgisizlikten ve

hastalıktan daha çok ölecek olandır.” (Dünya istatistiklerine göre 5 yaşına gelen kız çocukların ölüm oranı erkek çocuklarından iki kat fazladır.)

“Eğer, ilk beş yılı atlatıp hayatta kalmayı başarabildiyse, gelenekten görenekten, olanaksızlıklardan ya da ev işlerinden, kardeşlerine bakmak zorunluğundan

okula yollanmayacak olandır. (Dünya istatistiklerine göre yeryüzündeki bir milyar okuma yazması olmayan insanın üçte ikisi kadındır.)

“Kadın, hep ama hep çalıştığı, çok çalıştığı halde, işi yok sayılan, emeği görmezlikten gelinendir. Evinin tüm işini yapan, ama raporlara "çalışmıyor" diye geçecek olandır. "Gayri resmî" sektörde çalışandır. Dünyadaki toplam işin üçte ikisini yaptığı halde, dünya işgücünün üçte birini oluşturandır... Bir işe en son ve güçlükle alınan, ama kolaylıkla ve ilk kovulandır. Aynı işi yapan erkekten çok daha düşük ücret alandır.

“Kadın, sürekli şiddete maruz kalandır. Evde, aile içinde, sokakta, yolda, kentlerin göbeğinde, köyde, tarlada, ofiste, kitle iletişim araçlarında, gündüz ya da gece, açık ya da gizli şiddeti göğüslemek zorunda kalandır.

“Kadın, sudan nedenlerle ya da nedensiz dövülendir. Cinsel tacize, tecavüze uğrayandır. Erkeğin "namusunu", ailenin, aşiretin, mahallenin şan ve şerefini korumak, “namusunu temizlemek” için aile meclisi kararlarıyla öldürülen, boğazlanan, başı taşla ezilen, bıçaklanan, boğulan ve intihara zorlanandır kadın...

“Kadın, kendi bedeni üzerinde söz sahibi olmayan, olamayandır. Kadın, kendi bedeni üzerinde erkeğe, aileye, topluma tasarruf yetkisi verilmiş olmasını yüzyıllardır sineye çektikten sonra, artık bugün bu duruma isyan edendir. Kadın, kendi başlatmadığı, katılmadığı, taraf olmadığı, onaylamadığı, karşı çıktığı savaşların ve silahlı çatış-

maların başlıca mağdurudur.

“Bedeni, savaş aracı olarak kullanılandır kadın. Erkeklerin savaşında, toplu tecavüzle cezalandırılıdır. Kadın, keyifli ve neşeli olduğunda gülerken, ıslık çalarak sokakta yürüyemeyendir. Sofrada kıtlık olduğunda, "Ben zaten toktum" deyip yiyeceği çocuğuna verendir...Ailesinin ya da öğretmenin zoruyla bekâret kontrolüne götürülendir. Başlık parasına 14'ünde evlendirilen, mal karşılığında ya da başka bir kadın karşılığında değiş tokuş edilendir. Seks endüstrisinin sermayesi, seks turizminin emekçisi, insan trafiğinin kölesidir kadın...

“Kadın, sevinçten ağlayan, yokluklardan umut yaratandır. Bin bir halini anlatmaya yazının yetmediği alandır kadın.

Dayak yiyip yüzü gözü morardığı halde “kocamdır, döver de sever de” diyebilecek kadar kişilikten yoksun bırakılmış bir mahluktur kadın!”

Tüm bu yazdıklarımızdan dolayı karamsarlığa kapılmamanız için kadın için yazılmış şu güzel dizelere de kulak verin:

*Bir kadın eli uzanmalı
Beyaz, ince, sıcak
Sevgiyi kucaklayacak
Dünyayı unutturacak
Bir kadın eli gerekli
Sımsıcak sarılacak
Sevgiyi sevince katacak.
Bir kadın eli olmalı
Aşka, güvene, inanca uzanacak
Dahası, her şeyini paylaşacak
Bir kadın eli
Kadınca sevecek*

Seni Mutlu Kılacak mı Malsız Yaşam?

Derleyen: Nelda Bayraktar



Hayatında fazla bir eşyası olmamış, hayalini kurduğu hiçbir eşyaya kavuşmamış ve ömrü boyunca da kavuşamayacağından emin olan -hani ancak rüyamda görürüm tabiriyle ifade edilen fakir bir yaşama sahip olan- insanların hepsi mutlu mudur sizce? Diğer yanda, para mutluluk getirmez, fakir olsan da mutlu olabilirsin, nice köşkerin içinde yalnız ve mutsuz insanlar olabilir

klişelerini hepimiz çok iyi biliriz. Yaşantımız böylece bardağın hem boş tarafına hem de dolu tarafına bakarak, bundan kendimize dersler çıkararak geçer. Aslında her ikisi de doğrudur ve gerçektir, çünkü tecrübeler hakikatleri gösterir. Geniş bir hayat yelpazesinde bize klişe gibi gelenlerin de doğruluğunu görür veya tanık oluruz elbet.

İnsanın kendi tecrübeleriyle hakikati bulması ve mutluluğa kavuşması onun için en değerli olandır. Belki de tüm bunlar insanların kendi rızalarıyla ve arzularıyla yoksunluk duymadan yaşayacakları bir yerde birleşene dek

karşılıklı alışverişlerle ve kendilerine dönüşleriyle devam edecek. Böylece elinde ve bedeninde fazlası olan, kaybettığının yoksunluğunu duymak yerine vermenin ve tamam olmanın hazasını ve evrensel sorumluluğu üstlenmenin onurunu yaşayacak, gerçekten yoksun olan ise bunu geride bırakmanın, tatmin olmanın, değer verilmenin ve insan olmanın mutluluğunu hissedecek. İnsanlar birbirlerinin katetikleri yolu çok iyi anlayarak, paylaşarak birliği bulacaklar belki de.

Dünya hayatımız Bizi Sevgisinden Varetmiş Olan'ın engin sevgisi ve lütfuyla ve bize gösterdiği sabırla işte böyle devam ediyor. O, her birimizi kendi şartımızda kabul ediyor ve bekliyor.

Bir film yapımcısı olan Roko Belic, günlerden bir gün gereğinden fazla eşyaya sahip olduğunu fark ediyor ve San Francisco'dan Malibu'da bulunan bir karavan parkına taşınıyor. Şu anda mutluluk kavramı üzerine belgesel bir film üzerinde çalışıyor ve sıkça sörf yapıyor. Belic şunları söylüyor: "Burada yaşamak beni kesinlikle daha mutlu etti. Çünkü burada komün bir yaşam var ve ben bunu ilk kez deneyimliyorum. Önceden bizi mutlu kılaçağına inandırıldığımız şeyler, örneğin her iki yılda bir arabamızı yenisiyle değiştirmek, son moda giysileri satın almak artık beni mutlu etmiyor. İnsanları esas mutlu eden şeyin kurdukları güçlü ve sevgi dolu ilişkiler olduğunu keşfettim."

Tammy Strobel ve eşi Logan Smith ise Portland'de bulunan evlerinde mutlu değillerdi. Neredeyse iki düzine insana yetecek kadar Çin porseleni yemek takımı, iki arabaları vardı. Tammy bir yatırım yönetimi şirketinde proje müdürü olarak çalışıyor ve yılda 40.000 dolar para kazanıyordu. Ancak her nimetin bir külfeti olduğundan, borçları da çoktu. O kadar çok çalışıyordu ki kendini bu kısır döngünün tuzağına düşmüş hissediyordu.

Bir gün aniden bu düzenin dışına çıkmaya karar verdi. Sade yaşamakla ilgili kitaplardan ve bloglardan aldıkları ilhamlarla karı koca evdeki eşyalarını yardım kuruluşlarına bağışlamaya başladılar. Ellerindeki fazla tişörtlerden, ayakkabılardan, kitaplardan, tencerelerden, tavalardan ve hattâ televizyondan (ki ayrılmaları hüznü oldu, çünkü alışabilmek için bir süre evdeki dolaba kilitlediler onu) kurtulmaları aylarını aldı. En sonunda arabalarını da elden çıkardılar. İnsanları sadece 100 şahsi eşya ile yaşamaya özendiren bir internet sitesinden cesaret alarak gardıroplarındaki giysilerin ve diğer eşyalarının toplam sayısını tam tamına 100'e indirmeyi başardılar.

Ama bugün, aradan üç yıl geçtikten sonra, Tammy Strobel ve eşi Logan Smith yine Portland'de bulunan stüdyo dairelerinde mütevazı bir hayat yaşıyorlar. Mr. Smith fizyoloji alanında doktora tezini tamamlıyor, Tammy ise bir Web Sitesi tasarımcısı ve yazar olarak evden çalışıyor. Her ikisi de çok



mutlular. Tammy'nin sadece dört adet yemek tabağı, üç çift ayakkabısı ve iki adet tenceresi var. Eşi okulunu bitirmesine haftalar kaldığı için kendisinin kazandığı yılda 24.000 dolar ile geçiniyorlar. Arabaları olmadığı için her yere bisikletle gidip geliyorlar. Hayatlarında artık olmayan diğer bir şey ise 30.000 dolarlık borçları.

Çift, artık seyahat etmek ve yeğenlerinin eğitimlerine yardımcı olmak için yeterli paraya sahipler. Borçları da olmadığı için Tammy artık daha az çalışıyor, daha fazla dışarıda vakit geçirebiliyor, gönüllü olarak hizmet veriyor, yoga kurslarına katılıyor.

"Mutlu olmak için daha fazlasına sahip olmalısın' düşüncesinin yanlış olduğuna inanıyorum" diyerek şunları söylüyor: "Maddesel şeylere sahip olmanın mutluluk getirmediğine artık yürekten inanıyorum."

Aşırı tüketim, ağzına kadar dolu dolaplar, biriktirdiğimiz eşyalar bir gün bize bunaltıcı ve boğucu gelebilir. Bunları bir yandan biriktirirken, diğer yandan onları koyacak bir yer dahi bulamazken, gün gelir kendimizi nefes bile alamaz bir halde hissedebiliriz. Yemek hazırlayabilmek için dahi mutfak tezgâhımızdaki eşyaları kenara itmek zorunda kalıyorsak oldukça acınacak bir duruma gelmişiz demektir.

Diğer bir kahramanımız ise bir İnternet şirketinde girişimci olarak çalışırken evdeki eşyalarının kendisini ne kadar bunalttığını fark eden Dave Bruno. Bruno yaşadıklarını 100 Şeylik Mücadele ismini verdiği blog'unda evdeki eşyalarını yavaş yavaş nasıl eksilttiğini ve bunları yaparken yaşadıklarını tek tek paylaşıyor insanlarla. Örneğin Haziran ayının başlarında tişörtlerinin sayısını beşe, kravatlarının sayısını bire indirmeyi başarabilmiş ama üç çift kot pantolonunu ikiye indirmeyi henüz başaramamış. Hâlâ kendine: "Acaba iki çift yeterli olur mu?" diye sorabiliyor içtenlikle.

Hedef odaklı yaşamaya çalışan minimalistlerin karşılaştığı tek ikilem bu değil. Çünkü 100 kalemi oluşturan şeyleri nasıl ayırt edeceğini bilmemek de sorun yaratmakta. Bir çift ayakkabının tek kalem sayılması normalken, diğer şahsi eşyalarda insan zorlanabiliyor.

Chicago'da yaşayan ve bu akıma gönül verenlerden bir hanım 35 çift ayakkabısını 20 çifte indirmeyi başarmış çünkü ayakkabılarının hepsini tek kalem olarak düşünmüş ve kendi içinde eksiltme yapmış.

Eşiyle birlikte New York'ta yaşayan bir grafik tasarımcısı olan Daniel Perkins ise, evlerindeki şahsi eşyaların çokluğu nedeniyle sadeleştirmeye gittiklerini ve kendilerine bunun için bir yıl süre tanıdıklarını söylüyor. Perkins fötr şapkalarının çokluğu nedeniyle on yıl önce Pazar kahvaltılarını hazırlarken şapka taktığını kahkahalarla anlatıyor. Kendilerini artık değişmiş hissettikleri için bu şapkalarını ve krep tavalalarını satışa sunduklarını eklemeyi de ihmal etmiyor.

Ya Noel süslemelerine ve ata yadigarı olan eşyalara ne demeli? Bir gün kilo verince üzerinize tam oturacağına inandığımız pantolonlar ve etekleri ne yapacaksınız? Bu elbet ki bir duygusal süreci de beraberinde getiriyor. Eşyalarımız bizim bir zamanlar içinde bulunduğumuz hali temsil ediyorlar. Ama görevlerini bir kez tamamladıktan sonra bizi durağanlaştırıyorlar. İşte bu nedenle bunların içindeki kimliğimizi ayırıp (kendimizi adeta kucaklayarak) içindeki çöpleri dışarıya atmamız gerekiyor. İnsanlar sadeleştikçe hayatlarını daha güzel kontrol edebiliyorlar.

Malsız yaşama geçmek insanları bilinçsizce tüketimden de koruyor.

Eskiden hesapsızca yapılan alışverişler yerini hesaplı tüketime bırakmaya başlamış durumda. Böylece insanlar daha az harcadıklarından dolayı daha fazla para biriktirebiliyorlar. Esasen bilinçsizce alışveriş yapmanın tarihi 1899 yılına dek uzanmakta. Çünkü ekonomist Thorstein Veblen'in yazmış olduğu "Lüks Sınıf Teorisi" isimli kitap, insanların paralarını sosyal statülerini ortaya koymak adına harcadıklarını öne sürüyordu. Ayrıca fazla para insanın hayatını daha kolay bir hale getirebiliyordu. Son yıllarda yapılan araştırmalar ise paranın insanların temel ihtiyaçlarını karşıladığı için güzel bir şey olmasına rağmen, onları ancak belli bir noktaya kadar mutlu ettiğini ortaya koydu.

Öyleyse tüketiciler için mutluluk nerede yatmaktadır? Araştırmacılar ve bilim insanları Armani'nin mi yoksa Dolce&Gabbana'nın mı yüzünüzde daha büyük memnuniyet ifadesi yaratacağını henüz bulmadılar. Ama uzun dönemdeki mutluluğumuzu etkileyecek olan şeyin, alışverişlerimizin türünde, ebadında, sıklığında ve hattâ zamanlamasında yattığını keşfettiler. İnsanların, bir hizmet veya bir tecrübe satın aldıklarında, daha mutlu olduklarını, daha yoğun ve uzun süreli tatmin duygusu yaşadıklarını, diğer bir deyişle bir ayakkabı yerine kutu oyunu, pahalı bir çanta yerine spor salonu üyeliği, araba yerine seyahat, ruj yerine sinema bileti aldıklarında daha mutlu olduklarını buldular. İnsanlar artık ellerinde olan



bağlantının olduğunu söylüyor uzmanlar. Böylece sosyal bağlarımızı kuvvetlendiren bir şey kalbimizi daha fazla ısıtıyor.

Doç. Dr. Erol Erçağ'ın aşağıdaki yazısı bu konuyu güzel bir şekilde özetliyor:

“Avucunuzu Açmayı Denediniz mi?”

fazla mala ihtiyaç duymadıklarının farkına vardılar. Onların daha fazla ilgilendikleri şey anı yaratmak.

Yukarıda bahsi geçen Bayan Strobel gibi eşyalarının sayısını 100'e indirenler olduğu gibi, daha basit şekilde yaşamının hazzını şaşırtıcı biçimde keşfedenler de vardır. Boston Danışmanlık Şirketi'nin raporuna göre kriz kaygısı insanlarda sade aile yaşamına dönüş hareketini başlatmış durumda. Böylece lüks ve statü merakı da azalmış durumda. Bu iyi bir şey çünkü insanlar aile bağlarını, yaşadıkları anıları, ortak tecrübeleri kaybetmek istemiyorlar artık.

İnsanların kurdukları ilişkilerin kalitesiyle mutlulukları arasında da bir

Asya'da maymun yakalamak için kullanılan bir çeşit tuzak vardır: Bir Hindistan cevizi oyulur ve iple bir ağaca veya yerdeki bir kazığa bağlanır. Hindistan cevizinin altına ince bir yarık açılır ve oradan içine tatlı bir yiyecek konur. Bu yarık sadece maymunun elini açıkken sokacağı büyüklüktedir. Yumruk yaptığında elini çıkaramaz. Maymun tatlının kokusunu alır, yiyeceği yakalamak için elini içeri sokar, ama yiyecek elindeyken elini çıkarması olanaksız. Sıkıca yumruk yapılmış el, bu yarıktan dışarı çıkmaz. Avcılar geldiğinde maymun çılına döner, ama kaçamaz.

Aslında bu maymunu tutsak eden hiçbir şey yoktur. Onu, kendi bağımlılığının gücü tutsak etmiştir. Yapması

gereken tek şey, elini açıp yiyeceği bırakmaktır. Ama zihninde açgözlülüğü o kadar güçlüdür ki, bu tuzaktan kurtulan maymun çok nadir görülür.

Bizleri de tuzağa düşüren ve orada kalmamıza neden olan şey, arzularımız ve zihnimizde onlara bağımlı oluşumuzdur. Yapmamız gereken; elimizi açıp benliğimizi, bağımlı olduğumuz şeyleri serbest bırakmak ve özgür olmaktır! Bu örnekle; sahip olduğumuzu düşündüğümüz her şeyin bizim için birer tuzak olduğunu fark etmediğimizi düşünüyorum:

- Çoğunlukla konuşmaktan fazla bir özelliğini kullanmadığımız son model cep telefonlarına sahip olmak,

- Ortalama 15 m2'sini kullandığımız ama kullandığımız alandan 10-20 kat büyük evlere sahip olmak,

- Belki bir kez giydikten sonra çok uzun süre dolabımızın bir köşesinde unuttuğumuz günün modasına uygun giysilere sahip olmak,

- Okumadığımız kitaplara sahip olmak,

- Asla kadranın gösterdiği süratle ulaşamayacağımız en süratli arabaya sahip olmak,

- Bize günde 3-5 kez zamanı, başkalarına sürekli zenginliğimizi gösteren saatlere sahip olmak,

- Vakit bulup gidilemeyen, gidilse bile dinlendirmekten çok uzak; tabiri caizse yorgunluktan hayatımızı çıkaracak deniz kenarına yakın bir yazlık, bir dinlence evine sahip olmak,

- Oturmadığımız koltukları, izlemediğimiz dev ekran televizyonlar; kullanmadığımız, yarar görmediğimiz daha nelere sahip olmak... Ya da sahip olduğumuzu sanmak... Sadece çevre olsun diye bulunduğumuz ortamlar ve arkadaşlıklar!

O maymun gibi; avucumuzda tuttuğumuz sürece (faydalanasak bile) sahip olduğumuzu sanmıyor muyuz? Ve ancak parmaklarımızı gevşetip bunlardan vazgeçtiğimiz zaman gerçekten özgür olup tüm yeteneklerimizi kullanabilir hale gelmeyecek miyiz? Aslında biz bu dünyaya sahip olmaya değil, şahit olmaya gelmişiz. Ah bunu bir anlayabilsek..."

Kaynaklar:

(<http://insanca-bir-dunya.blogspot.com/2011/07/maymun-tuzagi-doc-dr-erol-ercag.html>)

Lisa McLaughlin

<http://www.time.com/time/magazine/article/0,9171,1812048,00.html#ixzz2VhBAkv00>

Stephanie Rosenbloom (New York Times)



Üç Rüzgâr

Canlı Kryon Celsesi,

23 - 24 Şubat 2013 Saskatchewan ve Alberta, Kanada
Lee Carroll kanallığı ile verilmiştir.

Çeviren: Necati Tarıman

S elâmlar sevgili varlıklar. Ben Manyetik Hizmetten Kryon'um. Bildiğiniz gibi size en son hitap ettiğim tarih ile şimdi arasında benim açımdan herhangi bir zaman geçmemiştir. Doğrusal yaşayan bir insana zaman olmaması olgusunun nasıl bir şey olduğunu izah etmek çok güçtür. Her şey aynı anda olur ve onun için de bu konu hakkında konuşmak tuhaf olmaktadır çünkü sizin zihninize göre gelecek bilinmemektedir ve geçmişte olan olduğu için değişiklik yapılamaz. Bu nedenle, size göre siz hep anı yaşarsınız. Oysa bizim tarafımızda bizler geçmiş, anı ve geleceği birlikte yaşarız ama ona şimdi deriz. Bu kavramlar sadece enerjidir ama sizler onların her birine bir 3 boyut mekânı tahsis edersiniz. Örnek:

GEÇMİŞ: 3 boyut'da geçmişte olan olaylar değiştirilemez ama ilgili anılar değiştirilebilir. Dolayısı ile geçmişte olan bir şey ile ilgili reaksiyonunuzu yeniden yazarsanız ve bu yüzden SİZ şimdiki zamanda değişirseniz, ne yapmış olursunuz? Siz bu durumda geçmişe geri gitmiş ve belirli bir olayı değiştirmiş olursunuz!

GELECEK: Sizler geleceğin sizin açınızdan bilinmez olduğunu söylersiniz ama yapabileceklerinizin potansiyelleri gerçekte bilinmemektedir. Siz bugün fikrinizi değiştirdiğinizde, bir şekilde yarın yapabileceklerinizle ilgili potansiyelleri de değiştirmiş olursunuz. Bu nedenle, bugünden geleceği yeniden şekillendirmek mümkündür. Bir gün sonra bir yere

gitmek için bir randevu verdiğinizde ve ertesi gün planlanmış olan yere gidip olaya katıldığımızda siz falcı mı olmuş olursunuz? Eğer randevunuzu son anda iptal ederseniz, o zaman geleceği değiştirmiş mi olursunuz? "Hele bir dakika dur Kryon. Bunun bizim kontrol edebildiğimiz olaylar ve dolayısıyla bizim için bir gizem oluşturan gelecekle aynı şey değil." Ya ben size şimdi "Bizim açımızdan bunlar arasında bir fark yoktur" dersem ne yaparsınız? Randevular sizin 3 boyut'da kolaylıkla göremeyeceğiniz bir gerçeklikte verilir ve iptal edilir ama bu randevular yine de kendiniz için yarattığımız potansiyellerdir. Biz bunların hepsini tek bir şey olarak görürüz ve bu da bize şimdiki gibi bir celseyi gerçekleştirmemiz için yardımcı olur. Bu celseye "Üç Rüzgâr" adını vereceğiz.

Bu celsede yer alan bilgilerin büyük çoğunluğu bölük pörçük olarak yıllar boyunca sizlere verilmiştir. Ancak, şimdi parça parça verilen bilgileri biraraya getiriyoruz. Terminolojinin bir kısmını daha önce duymuştunuz ve biz en azından ima yolu ile bunları söylemiştik ama şimdi bunların hepsini tek bir hal gibi ortaya sermek istiyoruz ve bunun içinde birçok cevapla birlikte belki de bazı ihtilafli noktalar da bulunabileceğini söylememiz gerekir. Bunların bazıları sizlerin başkalarından duymuş olduklarınız ile uyuşmayabilir ve böyle olduğunda sizin ilahi ayırt etme kabiliyetiniz oyuna dâhil olur çünkü benim size söyleyeceğim gerçeğe uygun ve makul olup olmadığını anlamak için sezginizi kullanmanız gerekecektir. Artık benim ruhsal mantık dediğim şeyi kullanmaya başlayabilirsiniz.

İnsan Ruhü

Her şeyden önce insanla, insanın ruhu bizim için tek bir kalemdir. Bu ikisi bizim

gerçekliğimizde asla parçalanmış değildir ama aynı anda birçok yerde bulunabilir. Bu dersin maksadına uygun olarak ve anlayabilmeniz için ruhun aynı anda sadece dört yerde olduğunu söyleyeceğiz. Üç rüzgâr bu dördün üçüdür ve ruhunuzun bulunduğu diğer yer ise yuvadır. Ben işte oradayım sevgili varlıklar ve biz ona rüzgâr adını vermiyoruz çünkü yuvadayken rüzgâr olmaz. Size çok, çok yakın olmakla birlikte sizden gizlenmiş olan bir şeyi size açıklamak, eğer imkânsız değilse bile, çok zordur. Yuva rüzgârlardan biri değildir çünkü orası sizin her zaman bulunduğunuz yerdir.

Sizin içinizde Tanrı'nın bir parçası vardır ama sizler insan olmaya devam ettiğiniz sürece perdenin benim tarafımda durumun ne ve nasıl olduğu sizin için gizli kalacaktır. Bu böyle olmak zorundadır çünkü sizin gezegende var olabilmeniz ve bilmece üzerinde çalışabilmeniz için üzerinde çalışmakta olduğunuz enerji testi belirli bir gerçeklikte ve bilinç halinde bulunmalı ve kalmalıdır. Ama yuvaya geldiğinizde rüzgâr kalmaz. Siz rüzgârlardan birinde olmadığımızda yuvada olursunuz. Yuva sizin için doğal "Tanrı durumdur".

İnsanlar Tanrı'yı "Nasıl" Görürler?

Siz Tanrı çorbasının bir parçasısınız ve bunlar sayısız parça halinde olmakla birlikte yine de tek parça oluştururlar. Dolaşıklık (şeylerin mesafeden bağımsız olarak bir gerçeklik olarak birbirleri ile iç içe geçmiş olduklarını kuantum özellik olarak tanımlayan bir fizik terimi) özü Tanrı'nın özelliklerini oluşturur. Siz kendi Yüksek Benliğiniz ile temas haline geçtiğinizde, tüm parçalarınızla temas haline geçmiş olursunuz. Bazen insanlar başka meleklerden mesaj almış olan

meleklerden vs. vs. mesaj aldıklarını zannederler. İnsanlar her şeyde yetki hiyerarşisi görürler çünkü onların kendi gerçekliklerinde durum böyledir. Ama işin içine Tanrı girdiğinde bu denklem bozulur çünkü Tanrı'nın bilgeliği tekil bir bilgeliktir ve bu bilgelik her zaman aynı bilgelik olup her an ve her yerde hazır ve nazırdır. Hakikat hakikattir ve içinizde Tanrı'nın bir parçası olduğu için ruhsal olarak uyandığınızda bir mutlak hakikatin farkına varırsınız. İşte bu nedenle dünyanın sizin hiç bilmediğiniz tümüyle başka bir bölgesinde yaşayan ve sizin hiç bilmediğiniz bir dil konuşan bir insanla karşılaştığımızda aynı gerçeği bulmuş olduğunuzu anlarsınız. Sizin içinizdeki Tanrı ile onun içindeki Tanrı aynıdır.

Biz bu dersi verirken sizler de sezginizi onurlandırmalısınız ve sezginin ruhsal mantığınızı kullanarak ayırt etmenizi sağlayan şey olduğunu bilmelisiniz. Biz Üç Rüzgâr'ı tartışırken bazılarınız bizim sözünü ettiğimiz hususlarla ilgili içgörü ve ilham alabilirsiniz.

Üç Rüzgâr

Sevgili insan, insan yaşamı senaryosu içinde Üç Rüzgâr'dan daha fazla onurlandırılan bir şey yoktur. Bunların her biri insanların her zaman içinde buldukları üç durumdan birini temsil etmektedir. Bunlardan ikisi kısa süreli, üçüncüsü ise uzun sürelidir. Bunlar Doğum Rüzgârı, Varlık Rüzgârı ve Geçiş Rüzgârıdır. Sizin söyleminizde bunlar doğum, yaşam ve ölüm olarak ifade edilir. Ancak bu terimler sizlerin gerçeği görmeyeniz tek şekli olan 3 boyut gerçekliği temeline dayalı olduklarından biz bu terimleri pek kullanmayız.

Doğum Rüzgârı

Doğum Rüzgârı sizin doğum olarak adlandırdığımız fiziksel olaydan farklıdır. Bizim için Doğum Rüzgârı sizin girmenizden (ilk nefesinizi aldığınız an) hemen önceki olaydır. Her bir rüzgârda safsatalardan vazgeçip, size gerçeği anlatarak başlayacağız. O zaman gelin şimdi yapabildiğimiz kadar tartışalım ve Doğum Rüzgârındaki enerji ile başlayalım.

Kendinizi bütünü bir parçası, Evren'in sevgi unsurunun bir parçası ve Tanrı'nın bilgeliğinin bir parçası olarak hayal edin. Gezegeninize geri dönmeye hazırsınız ama bir insanın zihnine (aklına) sahip değilsiniz. İşin içinde olan nedir? Sizi bu hedefe götüren hangi enerjiler etrafta dönmektedir? Doğum Rüzgârı içinde olabilen kimdir ve bir sistem var mıdır?

Bunlar doğrusal olmadıkları için açıklaması zor şeylerdir. Sadece doğrusal şeylerin farkına varabildiğinizi anlamalısınız çünkü sizin gerçekliğiniz budur. Şu anda oturmuş okurken sizin 3 boyut gerçekliğiniz dünya üzerinde sadece tek bir yaşamın farkındadır. Ama bu kuantum haldeki Doğum Rüzgârında biz, sizi başka bir gerçekliğin sarp kayalığının kenarında ve pek çok yaşamdan sonra gezegene dönerken görüyoruz (şu anda yaşlı ruhlarla hitap etmektedir). Siz öylece orada dururken bir insan olarak belirli bir şekilde gezegenin enerjisine yeniden bağlantı sağlamak üzeresiniz. Sizin içine girmek üzere olduğunuz 3 boyut gerçekliğinin rüzgârı şiddetli bir şekilde size karşı esmektedir. Biz size son sevgi sözlerimizi söylerken siz sanki onun içine "eğiliyor" gibisiniz. Siz o anda Ruhun gerçekliğinden koparken, kendi isteğinizle tüm anılarınızdan vazgeçiyorsunuz

ve yeniden dünyaya dönüyorsunuz. Ne kadar harika güzel bir zaman!

Siz yeniden insanlık ile bağlantı kurduğunuzda bu işlemin özellikleri veya "kuraları" nedir? Öncelikle size bunların ne olmadığını söylemek istiyorum çünkü bunun büyük bölümü yanlış anlaşılmaktadır. Bilmeniz gereken ilk şey, insanın tümü ile kendine özgü bir varlık olduğudur. Kutsal ruhların gelip gittiği bu gezegende insanların bizim Yüksek Benlik adını verdiğimiz bir ilâhi parçaları vardır. Tüm 3 boyut insan DNA yapısı ve içindeki potansiyeller özdeştir. Bunları birbirlerinden ayıran tek şey bunların içindeki kuantum durumdaki DNA bölümleridir- Akaşik kayıtların enerjisi.

Akaşın Gücü

Akaşik kayıt içinde insanın geçmiş yaşamlarında yaptıklarına bağlı olarak muazzam bir enerji yeteneği ve potansiyeli vardır. Eğer insan daha önce ruhsal potansiyele uyanmışsa, uyanmamış olması durumuna oranla daha fazla enerji vardır. Bu nedenle, aydınlanmış bir ruhun potansiyel olarak yaratılması kelimenin tam anlamıyla Doğum Rüzgâr'ında mümkündür. Çünkü burada önemli olan daha önce elde edilmiş olan bilgi ve deneyim ile gezegende daha önce yapılmış olanlardır. Burada önemli olan önceden kim olduğunuz, daha önce neleri başarmış olduğunuz, daha önce ışık bulmacasına uyanmış olup olmadığınız, tekrar geri mi geldiğiniz yoksa ilk kez mi geldiğinizdir.

Dolayısıyla, akaşik kayıt sadece sizin kaç kez burada olduğunuz ile ilgili olmayıp, daha çok bu gezegendeki tüm deneyimleriniz boyunca edinmiş olduğunuz ruhsal bilgi ve yaşam tecrübesidir. Akaş sizin her yaşamda

edindiğiniz, hem o yaşam boyunca ve hem de daha sonraki yaşamlar boyunca da muhafaza ettiğiniz bilgilerin kutsal kütüphanesidir. Gezegen'e her gelip gittiğinizde bu kütüphaneyi zenginleştirir ve ona ilaveler yaparsınız ve bu kütüphane sizin bir sonraki yaşamınızı geliştirmenize ve değiştirmenize yardımcı olur. Size geçmişte vermiş olduğumuz aksiyomu hatırlayın: Asla öncekinden daha düşük düzeyde farkındalığa sahip olduğunuz bir duruma dönmezsiniz. "Ruhsal Akaşik kavanozu" bir kez açtığınızda, geçmiş olduğunuz tüm yaşamlarınızda elde ettiğiniz ve kazandığınız ruhsal bilgilerin tamamı elinizin altında olur.

Biyolojinizin Tümü Dünya Kaynaklı Değildir

İnsanın ruhu Tanrı'nın bir parçasıdır ve gezegende kendine özgüdür (eşsiz). Ancak, biyolojik olarak insan dünyanın bir hayvanı değildir. Aslına bakarsanız, sizin kendinize özgü insan kimyanız bunu kanıtlamaktadır çünkü sizde "kaynaşmış DNA" vardır bu dünya biyolojisinin geri kalanından ayrı olan 23 kromozomu yaratır. Sizler dünya üzerinde evrimleşmediniz!

Sizin bugün görmekte olduğunuz insan türü 200.000 yıl önceki insan türü değildir. Bu durumda ilk kavramanız gereken şey, biyologların tüm söylediklerinin aksine, sizin tüm bedensel varlığınızın "gezegeninizin bir hayvanı" olmadığıdır. Buradaki yolculuğunuz sırasında ve yolda bir yerlerde DNA'nız içinde "aydınlığa ve karanlığa uyanma" yolu ile yardım aldınız. En temel dinlerde bile bu hikâye tüm insanlık için ortak olan ilâhi "yaratılış hikâyesi" olarak yer almaktadır. Bugün eriştiğiniz evrim aşamasındaki insan tüm evrende tek ve kendine özgüdür ve

dünyaya gelip gitmiş olan tüm üstatların da söylediği gibi hayret uyandırıcı yaratıcı güçleri vardır.

Hayvan Sistemi

Hayvanların kendi enerji çeşitleri ve hattâ bazılarının kendi hayvan ruh-grupları bile vardır. Hayvanlar çeşitli nedenlerden dolayı dünyada bulunmaktadır ve biz size bunları daha önceki celselerde söylemiştik. Bununla birlikte, hayvanların hepsi Gaia'nın dengesinin bir parçası olarak ve birçokları da buraya sevmek için geldikleri insanların arkadaşı olmak için gelmişlerdir. Onlar dünya için enerji tutarlar ve bazen de sevmek için buraya gelirler.

Belirli hayvanların hayvan ruhları vardır ve hep kendi grupları içinde enkarnel olurlar ama her zaman insanlığa hizmet amacını taşırlar. Kendi ruh grupları hayvan olarak geri gelirler - sadece hayvan olarak. Hayvanlar bir Yüksek Benlik varlığına giden ruh bariyerini aşamazlar. İnsanlar, insan olmak için hayvanlıktan mezun olmazlar. Ancak, insanlar için böyle düşünmek çok kolaydır çünkü insan düşüncesi hep böyle olagelmıştır. Size göre sizler daha yüksek düzeylere geçmek için mezun olursunuz ve böylece daha iyi hale gelirsiniz. Bu nedenle, yaşamın şemasına bakan insanlar muhtemelen, "Bir ruh gelişimine hayvan olarak başlar ve giderek yükselerek nihayet insanlık mertebesine erişir" kanaatine varacaktır. Ancak, durum böyle değildir ve hiçbir zaman da böyle olmamıştı sevgili varlık. Bir insanın çok güzel bir Yüksek Benliği vardır ve o Tanrı enerjisinin çekirdek ruhudur.

İnsanın Ruhsal Sistemi

Sizin yaşamınız süresince çözmek duru-

munda olduğunuz bilmece Yaratıcının bir parçası olduğunuz gerçeğini ne kadarını kabul edeceğinizdir. Yaşarken gerçeği görebilmek için bu kuantum durumdaki kapıyı ne kadar açabilirsiniz? Tek başına bu özellik yaşadığınız sürede ne kadar aydınlanmış olacağımızı belirlemektedir. Dinleyin: Önemli olan akaşınızda ne kadar bilgi ve tecrübe olduğu değil, sizin kendinize bunun ne kadarına inanmaya izin verdiğinizdir. Bu gezegende muazzam miktarda ruhsal bilgiye sahip olan pek çok yaşlı ruh bulunmaktadır ama bunlar yaşamlarının bu aşamasında ve noktasında içlerindeki o "ruhsal kavanoza" dokunmak istemiyorlar. İşte bu da bizim hep sözünü ettiğiniz insanın hür iradesi ve seçim hakkı çerçevesi içinde yer almaktadır.

Doğum Rüzgârı'na gelmenizden önceki süre içinde çok kapsamlı ve geniş planlama faaliyeti gerçekleştirilmektedir. Daha önceki yaşamlarınızda neler başardınız, tabii eğer herhangi bir şey başardıysanız? Önceki yaşamınızda kimdiniz ve ne yaptınız? Tamamlayamadığınız ama bu kez devam ettirmek istediğiniz hangi enerjileri başlatmıştınız? Hangi ruh grubuna dâhildiniz? Ebeveynleriniz kimlerdi? Onların torunları olmak için belirli ruhsal anlaşmalar yaptınız mı? Bu durum sizin düşündüğünüzden çok daha sık meydana gelir. Yaşamınızın "giriş enerjisinin" planlanması sırasında yapılması gereken daha pek çok şey vardır ve her bir yaşam potansiyeli kendine özgü ve farklıdır. Sözü edilen bu planlar siz perdenin benim olduğum tarafındayken "Tanrı'nın aklına sahip olduğunuzda" yine sizler tarafında yapılır.

İnsanlar, "Başına şunlar gelecek, yapman gereken de şu" diyen herkes için geçerli bir ruhsal kullanma kılavuzu olmamasından hoşnut değildirler. Beni dinleyin sevgili var-

lıklar, insanlar böyle bir muamelenin çok ötesine geçen saygıyı hak ederler ve görürler. Sizin tüm çocuklarınız aynı mı? Çocukların nasıl yetiştirilmesi gerektiğini anlatan kitaplarda yazılanlar sizin çocuğunuz için geçerli bir reçete veriliyor mu? Bunun cevabı hayırdır çünkü her bir ruh tümü ile kendine özgüdür. Bununla birlikte, sanki tüm insanlar ruhsal torna makinesinden çıkmışçasına birbirinin aynısıymış gibi, insanlar yine de ellerinde bir yapılacaklar ve yapılmayacaklar listesi olsun isterler. Hayır. Bunun yerine Ruh her bir ruhu kendine özgü seçim hakkı ve muazzam miktarda enerji seçimleri ile onurlandırmaktadır.

Büyük Sanatçılar

İnsanların dünyada kazandıkları belirli bazı özellikleri vardır ve biz bunlara yaratıcı özellikler diyeceğiz. Bunlar neredeyse kuantum özelliklerdir ve tamamlanmaları için çoğu zaman birkaç yaşam gerekmektedir. Bu yaratıcı ruhların başına sıklıkla gelen şey ise, bunların sanki yaratıcı döngülerini tamamlayabilmeleri için birçok yaşamı arka arkaya tecrübe etmeleri gereğidir. Tanınmış sanatçılar yeniden dünyaya geldiklerinde yapmak istedikleri ilk şey ellerine bir fırça alıp önceki yaşamlarında başlamış oldukları işe devam etmektir. Meşhur besteciler, tanınmış şairler ve heykeltıraşlar yeniden dünyaya gelirler ve aynen eskide olduğu gibi devam ederler! Bu aslında çok bariz bir durumdur ama sizler yine de bunu toplumsal yöntemlerinizle inkâr edersiniz.

Öyleyse yaratıcı insanlar diğerlerinden daha farklı olurlar ve onların çözmeleri gereken bilmece birleştirilmiş bir dizi yaşam sayesinde gezegene en büyük sanat hazinelerini kazandırmaktır ama bu insanlar

bilmeceyi yine de "içlerinde taşıdıkları çok değerlidir ama kimse bunun farkında değil" şeklinde çözmeye çalışırlar. Belki dikkatinizi çekmiştir, belki çekmemiştir ama daha önceden yaşamış ve yeniden gelmiş olan büyük sanatçıların önemli bölümü omuzlarında ciddi bir yük taşımaktadırlar ve bu da kendi değerini bilmemektir. Planı görebiliyor musunuz? Kişisel olarak keşfedilmek için gerekli olgunluğa erişilmiştir, öyle değil mi? Şimdi Doğum Rüzgârı'nda duran ve geçen sefer başlamış olduğu işi tamamlamaya hazır olan insanı gözünüzde canlandırabiliyor musunuz? "Tanrı'nın aklını" kullanabiliyorken besteleyeceği müziği duyduğunda onun yüzünde bir gülümseme vardır çünkü buraya geldiğinde o müzikle birlikte varacaktır.

Doğum Rüzgârı'nda durduğunuzda, siz tamamlanmamış enerjilerinizle tümüyle ve tam olarak kendine özgü bir yaratıksınız. Olgunluğa ulaşacak olan insani özellikleri yaratmak için dünyada tek bir yaşamdan daha fazlasına gerek vardır. Hattâ yaratıcı olmayanlarınız bile (yani çoğunuz) tam olarak tamamlanmamış bir şeyi başlatmış olma kökenine sahiptir. Bu bazen ilişkilerde söz konusudur, bazen de öğretme ve öğrenme için ortaya çıkar. Yaşlı ruhlar bu geliş gidişlerde çok iyidirler ve buradaki mevcudiyetleri dolayısı ile dünyayı yavaşça değiştirirken her gelişlerinde tam bir önce bıraktıkları yerden devam ederler. Yaşlı ruh, "Doğrusal zamanın halısı üzerine ışığın tohumlarını" ekmektedir ve bunu yaparken bir sonraki yaşamı için dünyaya geri döndüğünde tam da bu olgun bilgelik bitkilerinin hasadını yapacağının farkında bile değildir."

Bu nedenle sevgili varlık, siz buraya boş bir sayfa olarak gelmezsiniz ama aslında sizin bunu zaten bilmeniz gerekir değil mi? Yaşlı

ruh bunu hisseder. Buraya tümüyle boş bir sayfa olarak gelenler sadece ilk kez dünyaya gelenlerdir ve bir sonraki rüzgârdan söz ederken bununla ilgili olarak konuşacağız. Ama bu celseyi şimdi okuyanlar ve dinleyenler yaşlı ruhlardır. Her biriniz dünyada geçirilen yaşamlardan kazanılmış tecrübelerle dolu olan ruhsal kavanozunuzla birlikte ve hattâ bazen "kendi üstatlığınıza uyanma" özelliği ile birlikte geldiniz.

Akaş Okuyucuları

Sizin akaşınızı okuyabilen bazı insanlar vardır. Ama doğrusal bir dosya dolabının aksine bu insanlar yaşam süresini doğrusal olarak okuyamazlar. Bunun yerine böyle okumalarda sizin açınızdan önemi veya hikmeti olan enerjik yaşamlar öne çıkarlar. Bunlar sizin bir şeyler başarmış olduğunuz veya maalesef başaramamış olduğunuz yaşamlardır. Bunlar erken ölüm, çocukların kaybı veya savaş alanı tecrübeleri gibi dramatik olayların söz konusu olduğu yaşamlardır. Bunun hepsinin temelinde enerji ve potansiyeller vardır. Bu husus çok önemlidir ve bu nedenle de daha sonra yine duyacaksınız.

Şimdi Doğum Rüzgârı'nda duruyorsunuz ve gezegene geri gelmek üzeresiniz. Geçmiş tecrübelerinize ve "kim olduğunuz" mührüne dayalı olarak tüm potansiyeller ve olasılıklar ortaya serilmiştir. Siz dünyanın ruhsal ailesinin bir parçası olarak geri geliyorsunuz ve zaten sizin ruh grubunuzun yaptığı şey budur. Nerede olacaksınız? Cinsiyetiniz ne olacak? Benim için anlatılması en zor olan şey planlamanın doğrusal olmadığı ve sizin her şeyi mantıksal mali tabloda olduğu gibi göremeyecek olmanızdır. Bu iş enerji temelidir ve çok sıklıkla başkaları tarafından etkilenmektedir. Bu nedenle bu da aile tabanlıdır.

Geçmiş bir yaşamınızda ruhsal gerçeğe uyanmış iseniz, bunun sizin bir sonraki yaşamınızı çok güçlü şekilde etkilemesi yönünde çok kuvvetli potansiyel vardır. Dolayısıyla yaşlı bir ruh, genç bir ruhun gitmeyeceği, gitmek istemeyeceği bir yere kolaylıkla gidebilir. Tüm bunlar Doğum Rüzgârından önceki planlama aşamasında olur ve siz bunun için hazırsınız. Siz gerçekten buna hazırsınız. Dinleyin: Hiçbir insan ruhu istemeyerek veya gönülsüzce veya ceza olarak dünyaya gelmez. Belki de sizin bu ifadeyi ezberlemeniz iyi olur.

En Büyük Değişim

Yaşlı ruh, dünyaya gelmeden hemen önce Doğum Rüzgârındaki enerji son 20 yılda gerçekleşmiş olanlar nedeniyle tümüyle farklıdır. 2013 ve sonrasındaki yeni enerjide ruhsal amaç ile dolu olan ruhsal kütüphanesi ile buraya geri gelen yaşlı ruh bu süreçte kendisini gayet rahat ve huzurlu hisseder. Bu yaşlı ruh sezgisel olarak daha önce yaşamış olduklarını tam olarak hatırlamaktadır. Bu söylediğimi duydunuz mu? Bu geçen seferkinden farklıdır. Bu son yıllarda gerçekleşmiş olanların bir sonucudur. Siz aslında kuralları değiştirdiniz!

Yaşlı ruhlar daha genç bir ruhu çekiştirip ittiren enerjilere maruz olmayacaktır. Yaşlı ruh daha önceki eski enerji içinde yapamamış olduğu şeyleri bu kez ve bu enerjide yapabilmek için planlamanın bir parçası olarak kararını vermiştir. Bunun şimdi mümkün olmasının nedeni ise yeni yaşamın erken aşamalarında ruhsal kavanozun sezgisel olarak açılmasını planlanabilecek olmasıdır. Yaşlı ruh şimdiden bunu bilebilir ve şu anki yaşamının sonundan önce bunu planlayabilir çünkü sezgisel olarak bu yaşamında gelecek

yaşamının nasıl olacağı hakkında bilgisi vardır. Sevgili varlıklar, işte fark budur. Bu "sezgisel ruhsal mantığın" başlangıcıdır.

Bundan önceki celselerde size yeni insanlarla sizin gibi eski enerjinin içine doğmuş olanlar arasındaki bazı ilginç farklardan söz etmiştik. Aydınlanmaya ve bilgiye uyanmanın söz konusu olduğu pek çok yaşam süresi geçirmiş olma nedeniyle yaratmış olduğunuz DNA değişikliklerinden ve bunun sizin bir sonraki yaşamınızda çok farklı bir çocuk olmanıza yol açacağından söz etmiştik. Bu çocuğa okuma öğretilmesine gerek olmayacak çünkü o nasıl okuyacağını hatırlayacak; o çocuk daha erken yürüyecek ve daha erken konuşacak çünkü bunları hatırlayacak. Bunun nedeni DNA'daki köprünün eskide olanla şimdi olan arasındaki bağlantıyı sağlamaya ve tamamlamaya başlamasıdır. Bunun anlamı DNA'nın kuantum olarak kendi orijinal durumuna dönmeye başlıyor ve dolayısıyla çok daha etkili ve verimli çalışacak olmasıdır. Bunu ilk önce çocuklarda göreceksiniz sevgili varlıklar ve bunun görülmesi için mikroskop gerekeceğini de düşünmeyin. Aslında bunların kanıtlanması için sosyologlara danışmanız ve sormanız gerekecektir. Çünkü bu ilk önce insan davranışında bir değişiklik olarak ortaya çıkacak ve görülecektir.

Bu nedenle de yaşlı ruhlar yeniden en baştan başlamaya ve her şeyin öğretilmesine ihtiyaç duymayan insanlar. Bundan dolayı sezgisel geçmiş yaşam tecrübelerine sahip olarak geleceklerdir. Bu insanların beyinleri geliştikçe kim olduklarını bile hatırlayabilirler (daha önce burada bulunmuş olan yaşlı ruhlar). İşte bu, özellikle 2013 sonrası için, yeni enerjinin vaadidir. Çocuklarınız ve torunlarınız gelip büyüdükçe onların birçoğunda değişiklikler göreceksiniz. Savaş veya Tanrı

tarafından imha edilen dünyanın utanç verici lekesi yeni gelenlerin enerjileri arasında yer almayacaktır. Onlara vaat edilen şey kuantum keşiflerinin yeni ve haritası çizilmemiş bölgelerine gidiştir. Bunun için onların tümüyle yeni alet takımlarına ihtiyaçları olacaktır.

Bunun İçinden Geçenler Kimlerdir?

Sizler hepimiz bu rüzgâra iştirak ettiniz. Bu odadaki herkes buna iştirak etmiştir. Yaşam derslerinin ve potansiyellerin ne olduğunu, daha sonra olması gerekenleri ve daha önce olanları bilerek orada durdunuz. Bunlar hata değildi sevgili varlıklar. Bunlar kendi ruhunuz için yapmış olduğunuz planların ve potansiyellerin sonucudur.

Şu anda bu odada ilk kez dünyaya gelmiş olan hiç kimse yoktur (sonra izah edilecek). Bununla birlikte, bunu dinleyen ve okuyan herkes klasik anlamı ile yaşlı ruh değildir - yüzlerce kez dünyaya gelip gitmiş olanlar. Siz daha önce burada bulundunuz ve bu süreçten pek çok kez geçmiş olan biri olarak kabul ediliyorsunuz. Sizin bu konulara ilgi duymanızın nedeni de bu aslında. Hiç bu konu hakkında düşündünüz mü? Bununla birlikte, aranızda bu bilginin anlaşılması bağlamında büyük farklılık ve çeşitlilik var. Bu husus çok farklı biçimde düşünülmektedir. Bazıları bu süreci uyuyarak geçirirken, diğerleri bu süreç tarafından ruhsal olarak uyandırılır. Bu sizin seçmiş olduğunuz yolun neresinde olduğunuza bağlıdır. Yine ifade ediyorum ki, her yol kendine özgüdür.

Varlık Rüzgârı

Şimdi Varlık Rüzgârı'na geldik. Siz buna yaşam diyorsunuz ve özelliklerini şöyle ifade edebiliriz. Birincisi, ruhsal yetkili merciler

tarafından size ne söylenmiş olursa olsun, siz buraya ceza çekmek için, ceza olarak gelmediniz. Buraya test edilmek üzere gelmediniz. Bazen hayatınızı bir test olarak nitelendiririz ama bu enerjinin testidir, sizin değil. Bu durumda Gaia gezegenin enerjisini ölçer ve sonuçları zamanın ve varlığın - Büyük Merkezi Güneş - dokusuna bildirir. Söz konusu olan Kristal Ağ aracılığı ile dünyanın titreşiminin ölçümüdür ve bu şimdiye kadar pek üzerinde konuşmadığımız çok daha büyük bir senaryo içinde bir rol oynar.

Bu nedenle, test insanların bilinçleri yolu ile dünya ölçümlerini değiştirip değiştiremedikleridir. İşte test budur. Yine ifade ediyorum ki, insanlar buraya test edilmek üzere gelmezler ve sizler aslında bir aile olarak buradasınız. Doğum Rüzgârı ile Yaşam Rüzgârı arasındaki köprü belli belirsiz değildir. O noktada gerçek hakkında bildiğiniz her şeyi kenara alırsınız ve bloke edilmiş olarak buraya gelirsiniz. Siz Doğum Rüzgârına adım attığınızda, artık evrenin bir parçası olduğunuzun farkında olmazsınız. Tanrı'nın bilincine olan bağlantı bu noktadan itibaren yoktur. Nereden geldiğinizi ve neler görüp geçirmiş olduğunuzu hatırlamazsınız.

Daha yeni olan enerji sizleri bu gerçekleri hatırlamanın sezgisel potansiyeline uyandırmıştır. Bunlar gerçekte akaşınızda bulunmaktadırlar ama ancak niyet yolu ile kullanılabilir hale gelirler. Daha önce de belirttiğimiz gibi, bazı yaşlı ruhlar hiç uyanmazlar. Daha önceki yaşamı çok zor ve derin geçmiş olan bir yaşlı ruh bu yaşamını ruhsal şeylerden uzak duracağı bir tatil olarak geçirir ve ilgili olduklarını hiç ortaya koymazlar. Ancak, sevgili varlıklar siz onlarla karşılaştığımızda onların kim olduğunu bilir ve bunu onların gözlerinde görürsünüz. Hattâ bazılarınız onlarla evlendi-

niz bile. Onlar böyle bir toplantıya katılmak istemeyebilirler ama sizi ilk başta çeken şey tam da bunun enerjisidir.

Yaşlı Ruhun Amacı

Sevgili varlıklar, yaşamın kendine özgü olduğunu anlamalısınız. Biz işte bu nedenle sizlerin gezegene yardım etmek ve buradayken ışık göndermek için bir şekilde uyanmanız gerektiğini söyleyen bir kural yoktur. İlla yapmanız gereken şeyler yoktur çünkü sistem çeşitlilik ile karmaşıktır. Bu kez bazıları sadece kim oldukları ve nerede oldukları ile ilgili enerjiyi tutmak için buraya gelmişlerdir. Bir dahaki sefere geldiklerinde gerekli işi yapacaklardır ama şimdilik sadece yerlerini tutmaktadırlar. Aranızdan bazılarınızın böyle özellikleri vardı ve bu gezegen için gereklidir. Ruhsal bir aktarmalı yarış gibi, bazıları sopayı hızla taşırlar ve bazıları oturup izlerler ama hepsi olayın bir parçasını oluştururlar.

Bazı yaşlı ruhlar herhangi bir metafizik seyahatin hiç farkında olmaksızın sadece enerjiyi tutmaktadırlar. Bu yaşlı ruh yeniden ayarlanması ve gençleştirilmesi gibidir. Ancak bazılarınız, "Ben bundan hoşlandığımdan emin değilim. Bu iş bana yaşlı bir ruhun zamanının - 80 yıl veya belki daha fazlası - israf edilmesi gibi görünüyor." diyebilir. Sevgili varlıklar, üç haftalık tatile gittiğinizde bu sizin için israf edilmiş bir zaman mıdır? Hayır. Seyahatten döndüğünüz de genellikle dinlenmiş ve yeniden tam güçle çalışmaya hazır olursunuz. Olay oldukça karmaşıktır ve siz olayları "sadece tek yaşam süresi" çerçevesinde değerlendirirsiniz. Ama bizim için yaşam dediğimiz sadece geçip giden bir gündür. Burada önemli olan zamanlamadır. Nelerin işe yaradığı ve neyin sizin

"yaşam süresi saatiniz" temeline dayalı olduğu hususunda karar vermeyin. Yeni enerjide dünya üzerindeki en büyük etkiyi yaşlı ruhlar sağlayacaktır. En çok ve sık burada bulunmuş olanlar buraya vardıklarında karşılaştıkları şartlar ile ilgili olarak ne yapmaları gerektiğini en iyi bilenler olacaktır.

Varlık Rüzgârı Kategorileri: Yeni ve Öğreniyor

YENİ: İlk kez dünyaya gelenler her zaman buraya varmaktadır. Onlar buraya gelmek zorundadırlar çünkü gezegenin nüfusu geometrik olarak artmaktadır. Dolayısıyla, mantık çerçevesinde düşünüldüğünde ilk kez gelenlerin sürekli olarak buraya vardıklarını anlamak mümkündür. Bu apaçık bir gerçektir. Ama sizler ilk kez dünyaya gelmiş olan biri ile karşılaştığınızda bunu bir dakika içinde anlayabilirsiniz. Siz A dersiniz ve onlar B olarak duyar. Siz onlara sola gitmelerini söylersiniz ve onlar sağa giderler. Onların hiçbir şey hakkında bilgileri yoktur ve insanlar arasında işlerin nasıl yürüdüğünü hiç bilmezler. Bir şeyin iyi mi yoksa kötü mü olduğunu pek anlayamazlar. Davranışın uygunluğu onlar için bir muammadır ve çoğu zaman bu hemen belli olur.

Onlar genel olarak yaşamda işlerin nasıl yürütüldüğünü bilmezler. Herhangi bir kimsenin böyle davranabilmesinin mümkün olabileceğini düşünmediğiniz için şaşkınlıktan ağızınız açık kalır. Onlar ilk kez gelenlerdir ve insan tabiatı hakkında hiçbir bilgileri yoktur. Bu insanlar başkalarını kandırmak isteyen bir insan tarafından kolaylıkla kandırılabilirler. Böyle bir durumda yine sizin ağızınız şaşkınlıktan açık kalır ve "Bunlar gerçekten ilk kez mi buradalar?" diye düşünürsünüz. Evet, onlar gerçekten ilk kez gelmişlerdir.

Onlar her yönden tamamiyle naiftirler ve siz onları gördünüz. Onların her biri burada işlerin nasıl yürüdüğünü ve yaşamın nasıl olduğunu anlamaya başlamak için birçok kez buraya gelmek zorunda kalacaklardır ve bu nedenle de onların sayısı oldukça fazladır. Onların böyle bir toplantıya katılmaları beklenemez ve zaten onların "insanların nasıl yaşadığı ve neyi, nasıl yapması gerektiği" konusundaki bir toplantıya katılmaları daha doğru olur. Bunların birçoğu kendilerini daha iyi tanıyabilmek için psikoloğun koltuğunda bulurlar ve hâttâ, bu biraz tuhaf olsa da, birçokları psikolog olurlar. Bunun nedeni insan tabiatının onlar tarafından çözülmesi gereken büyük bir gizem olduğunun farkına varmaları, bu bağlamda ne kadar çok yardıma muhtaç olduklarını anlamaları ve bu nedenle de yeni gelenlere yardımcı olmak için bu mesleği seçmeleridir.

ÖĞRENME: Birkaç kez dünyaya gelip gittikten sonra birçokları gezegende işlerin nasıl yürüdüğü ile ilgili olarak belli bir sezgisel farkındalık geliştirirler. Böylece zamanla daha iyi bir duygusal denge oluşur ve o insan bundan sonra bir öğrenen olur. Bu aşamadan sonra ruhsal bilgi toplanmaya başlanabilir.

Öğrenenler çok bariz bir kategoridir. Bunlar potansiyel uyanıcılarıdır çünkü bunların böyle bir yere gelip, gerçeği duyduktan sonra onun gerçek olduğunu anladıktan veya anlamadıktan sonra orayı terk etme potansiyeline sahiptirler. Eğer bu insanlar onların ilgilendikleri, bağ kurdukları bir şey olduğunu hissetmezlerse, o zaman bunun anlamı zamanlamamanın henüz doğru olmadığıdır. Daha az farkındalık olan bir duruma geri dönme aksiyomunu yeniden hatırlatmak isterim. Böyle bir dönüş yoktur. Dolayısıyla, bir şey ile mutabık değilseniz, bunu unuttuğunuz anlamına

gelmez. Bugünün aptallığı yarının bilgeliği olabilir. Bu sadece sizin algınıza bağlıdır.

Zamanlama her şeydir. Ortağım birçok kez, "Ben niye 40'lı yaşlarımın ortasında gerçeğe uyandım? Eğer bu 30'lu yaşlarımda olsaydı çok daha verimli olurdu." diye sormuştur. Ona verdiğim cevap her şeyin zamanlama ile ilgili olduğu yönündedir. Şu anda yaptığımı ve ileride yapacaklarını gerçekleştirebilmesi için bu olay onun olması gerektiği yaşında olmuştur. Bu konuya daha sonra döneceğim.

Sevgili varlıklar, şu anda önümde sandalyelerinde oturanlar ve bu celseyi okuyanların hepsi öğrenen kategorisinde yer almaktadır. Bu kişiler genellikle daha yaşlıca ruhlar ile ruhsal sorulara uyanmış olanlardır. Onlar gezegende olanı hissediyorlar ve daha fazla bilgi edinmek istiyorlar. Enerjinin değiştiği ve dünyanın onlara ihtiyacı olduğu ile ilgili bir farkındalık geliştirmiş durumdalar. Onlar ayrıca her yolun farklı olduğunu da biliyorlar ve bunu şu anda bu odada sandalyede otururken veya celsenin yazılı halini okurken akılda tutuyorlar.

İşler bu şekilde yürür yaşlı ruh. Bazılarınız "Yaratıcı içimizde" şeklindeki ruhsal gerçeğe birçok kez uyanmıştır. Bazılarınız daha yeni bu yaşamında uyanmış ve yaşlı bir ruh olduğunu anlamıştır. Şimdi hepimiz bu celseyi dinlediğinize veya okuduğunuza göre, size oyalayacak başka bir şey söyleyeyim. Bu sizin beklemediğiniz ve yeni enerji ile ilgili olan bir karmaşıklığıdır.

Bir İleri Düzey Karmaşık (kompleks) Kuantum Özelliği

Bu oldukça karmaşık olabilir ama

bazılarınız bunun için hazır durumda. Burada bulunan bazıları için bu fikir sezgiseldir çünkü ruhsal mantıktır. Bu konudan sadece kısaca söz edeceğim zira bunun hakkında daha önce konuşmuştum ama rüzgâr açıklamasının mümkün olduğunca tam olabilmesi için konunun burada gündeme getirilmesi gerekiyor.

Size söylemiş olduğum gibi, sizin içinizde bir akaş kütüphanesi bulunmaktadır. Bunun anlamı oradan elde edeceğiniz gerçeğin evrensel olacağıdır. Fakat çok doğrusal bir şekilde sizler kütüphanenizde olan her neyse, bunların dünyada geçirmiş olduğunuz yaşamlarda derleyip topladığınız bilgi ve tecrübeler olduğunu da anlarsınız. Bu doğru mu, yanlış mı? 2013 yılı içinde bu konu hakkında konuşmuştuk. Bunun cevabı sizin hangi ölçüde kuantum duruma geldiğinize bağlıdır.

Şimdi söyleyeceklerim çok zor ama gündeme getireceğim konunun tümüyle non-lineer (doğrusal olmayan) olması nedeniyle dikkatle dinlemenizi istiyorum. Sevgili varlıklar, sizlerin Galaksinin başka bir bölgesinden gelen yükselmiş bir ırk (Pleiadesliler) tarafından tohumlanmış olduğunuz doğrudur. Bunun anlamı ise sizde onların DNA'sının olduğudur. Onların bildiği her şey sizin DNA'nız içinde bulunmaktadır. Şimdi konuşmanın hangi yöne gittiğini herhalde biliyorsunuz değil mi? Bunun anlamı sizlerin çok büyük miktarda gerçeğe uyabilecek olmanızdır ama bu gerçekler dünyada edinilmiş olan tecrübeler temeline dayalı olmayacaktır. Onun yerine bunlar sizlere onlardan geçmiş bilgilerdir. Bu bizim size akaş ile ilgili olarak öğretmiş olduklarımızın çok ötesine geçmekte ve bir ruhsal kuantum akaş meselesine getirmektedir.

Şimdi aranızdan bazıları, "Öyleyse biz bununla donatılmış olarak geliyoruz, öyle değil mi? Hattâ ilk kez gelen birinde bile bu bilgiler olmalıdır. O zaman biz bunları niye hatırlamıyoruz?" sorusunu ortaya atacaktırdır. Bunun cevabı ise şöyledir: Yeni enerjide (2013 sonrasında) bazıları bizim "kuantum akaşik aletler" dediğimiz şeyleri kullanmaya başlayacaktır. "Akaş içinde madencilik yapmak" (bu terimi daha önce de kullanmıştık) ve "kuantum akaşik miras" fikri de bu aletler içine dâhil olacaktır ve bu da orijinal galaktik ata bilgilerinin hatırlanmasının başlangıcını oluşturacaktır. Bu zamanla dünyada kuantum keşfe yol açacaktır. İnsanlar evrimlerinde daha kuantum hale geldikçe bu yeni aletleri kullanabilmeye başlayacaklardır. Bu DNA ile ilgilidir ve bu konu hakkında birçok kez konuştuk. Burada söz konusu olan durum "hatırlamaktır". Ancak bunlar aranızdaki en yaşlılardan başlayarak ortaya çıkacaktır çünkü bunun gerçekleşmesi için mutlaka "İçerideki Tanrı"nın farkına varılması gerekmektedir.

Karma

Peki, karma burada işin içine nasıl giriyor? "Dünyaya daha yeni gelmiş olan" statüsünü arkada bırakmış olan öğrenenin artık karması vardır ve üzerinde çalışılması gereken büyük bir enerjidir bu. Öyleyse bunun ne olduğunu açıklayalım.

Karma bir yaşamdan öbürüne devam eden "sonlandırılmamış aile grubu enerjisidir". Karma insanı yaşam boyunca iter ve çeker ve yazgı ile hiç ilgisi yoktur. Aslında yazgı ile değil de yatkınlık ile çok alakalıdır. Eğer çevrenizde çok fazla karmik enerji varsa, belirli şartlar oluştuğunda sağa veya sola gitmeye bir yatkınlığınız olur. Bu geçmişin ener-

jileri temeline dayalıdır ve çoğunlukla insanların arasındaki ilişkilerden kaynaklanır.

1993 tarihinde Kryon'un birinci kitabı olan "Bitiş Zamanı" yayınlandığında size bu bilgileri vermiştik. O zaman size yaşlı ruhlara artık karma enerjisinden kurtulma ve yaşam içinde kendi yollarını takip ederek eski ile savaşmak yerine kendi istedikleri enerjiyi birlikte yaratma izni verildiğini söylemiştik. Şimdi de size karmanın öğrenmenin eski bir yolu olduğunu ve sizlerin bunun ötesine geçmiş olduğunuzu söylemeye devam ediyoruz.

Karmik enerji ondan vazgeçmeye hazır olmayanlar için hâlâ bir gereksinimdir ve onların karma temeline dayalı dersleri almaya ihtiyaçları vardır. Dünyaya ilk kez gelenler için karma söz konusu değildir zira ruh henüz gelmiş olduğu için kullanabileceği eski enerji yoktur. Tam da bu nedenden bu varlıkların hiçbir şeyden haberleri yoktur. İkinci veya üçüncü kez geldiklerinde onlar da olağan yaşamdan kendi karmalarını yaratmaya başlarlar ve bu onları daha sonra yapacakları şeyleri yapmaya iter.

Yaşlı ruh karmadan vazgeçtiğinde, bağlantıyı tümüyle kesmiş olur ve bir sonraki sefer dünyaya geldiğinde de artık karma söz konusu değildir. Yine ifade ediyoruz ki, burada "Bugün kendi ruhsal DNA'nın örüntüsü içinde yaratmış olduğun sonsuza kadar kalır" şeklindeki kuantum özelliği söz konusudur. Bunun bir sonraki yaşamda yeniden yapılması gerekmemektedir. Yine söylüyoruz, bu yazgı değildir ama bilmelisiniz ki, bu yaşamda yaptıklarınız gelecek yaşamınızı şekillendirmektedir ve yeni enerji içinde bu çok önemlidir.

Kontratlar

Sizinle şimdi kontratlar hakkında konuşmak istiyorum. Kelimenin kendisi yanlış anlaşılmalıdır. Dünyada bir şey yapmak üzere bir ruhsal sözleşme yapmış gibi mi hissediyorsun kendini? Bazılarınız dünyaya varırlar ve "Ben burada yapmam gerekeni yapmak üzere buradayım çünkü bu benim kontratım" diye düşünürler. Bu durumda, siz görünüşte sözleşmenizin gereklerini yerine getirirken, birden başka bir kişi ortaya çıkıp size başka bir kente taşınmanızı gerektiren iyi bir teklif yaparsa siz ne yapacaksınız? Bu ruhsal bir teklif de olabilir ve bu sayede siz insanlara çok daha fazla yardım edebilecek bir konuma geliyor da olabilirsiniz. Eyvah! İşte büyük bilmece ortaya çıktı. Şimdi sizin ruhsal kontratınıza ne olacak?

Bir bölümünüz , "Ben burada kalmalı ve yapmak için geldiğim işi yapmalıyım" fikri yönüne çekilirken, diğer bir bölümünüz ise kararsızlık içinde kıvrınmaktadır. Nihayetinde zor bir mücadele sonunda kararsızlığı yener ve "Benim kontratım burada kalıp işimi yapmaktır. Durum ne olursa olsun ben Tanrı ile yaptığım sözleşmenin gereklerini yerine getireceğim." dersiniz.

Size şimdi hatırlamanız gereken bir sözcük söyleyeceğim. Saçmalık! Sizin kontratınız görünmez mürekkeple yazılmıştır. Dinle beni yaşlı ruh: Yaşamının her bir günü için yeniden yazılabilecek (değiştirilebilecek) olan ruhsal bir yol vardır. Bunu biliyor muydunuz? Bu birlikte yaratmanın özüdür. Sizin tek kontratınız burada bulunmaktır ve siz bu satırları okurken bu sözleşmenin gereklerini yerine getiriyorsunuz. Öyleyse ruhsal kaleminizi elinize alın ve her gün ihtiyacınız neyse onu yazın. Eğer eşzamanlılık ortaya çıkar ve sizi

başka bir yere alıp götürürse, bunu gerçeğe uygun olarak yorumlayın ve algılayın - sizin aslında istemiş olduğunuz buydu. Gerçek oluşurken onu hissedin. Sezgisel hislerinizin size çizdiği patikayı takip edin ve o gün için yeni bir kontrat yazın ve unutmayın ki, bu yeni yazdığınız kontrat yarın yeniden ortadan kaybolabilir ve siz onun yerine daha iyi bir şey yazabilirsiniz.

Yaşlı ruh eline hiçbir zaman böyle fırsat geçmemiştir. Bu yeni enerjide Varlık Rüzgârı'nı ihtiyaçlarınıza uygun olarak değiştirebilirsiniz. Bundan sonraki birkaç yıl boyunca bu gezegende kolektif olarak birçok husus hakkında kararlar vereceksiniz. Çok yavaş aşınma nedeniyle ölmekte olan eski enerji sayesinde üstünlük size geçecektir.

Bundan böyle daha fazla dürüstlük olacaktır ve bunu yaşlı ruhlar yaratacaktır. Bazen yaşlı ruhlar çok hızlı bir şekilde uyanan genç bedenlerde enkarne olacaklardır. Dünyanın ne olduğu ile ilgili esas plan şekillenmeye başlamak üzeredir. Daha fazla sınır kalkacak ve hükümetler bu gezegende bundan önce hiç görülmemiş olan yeni bir birlik prensibini anlamaya başlayacaklardır. Bu olaylar dünya üzerinde gerçek barışın tohumlarını yaratacaktır. Orta Doğu bile değişecektir.

Bunu daha önce de söylemiştim: İleriki zamanlarda yaşayan nesiller geriye baktıklarında 2012 yılı öncesi her şeyi "Barbarlık Dönemi" olarak tanımlayacaklardır. Siz gerçek anlamdaki uygarlığın 2013 yılında başladığını göreceksiniz. Bu bundan sonraki üç nesil içinde ortaya çıkacak olan işaret ve ayırma noktası ile ilgili bir vaattir. Bunun hakkında düşünün. İnsan tarihi her zaman savaş ve fetih ile ilgili olmuştur. Ancak, sizler artık bir köşeyi dönmek üzeresiniz. Eski ener-

ji yavaşça ölürken, yaşamın devamı birlik ve işbirliği sayesinde mümkün olacaktır. Bilmem dikkatinizi çekti mi ama bu işler zaten gezegende olmaya başladı bile.

Varlık Rüzgârı bilmecesini çözmeye uğraşan sensin yaşlı ruh. Ve sen artık karmaya tabi olmadığın gibi kontrata da bağlı değilsin. Bunun yerine sen artık tezahür moduna geçtin. Belki sana öyle görünmeyebilir ama buna fırsat tanı. Bunu daha önceden de söylemiştik: Sizler yaşamı sürdürme mücadelesi modundan çıkıp her şeyden dolayı endişe etmekten vazgeçerseniz, bir süre sonra ister istemez tezahür moduna gireceksiniz. Endişe modu sizin ebeveynlerinize öğretilmiş olan şeydi. Siz bunu miras olarak aldınız ama bu aydınlanmış varlıkların işi değildir. Bunun yerine aydınlanmış varlıklar ihtiyaçları neyse onu tezahür ettirirler ve sahip olmadıkları şey hakkında kaygı duymazlar. Çünkü bilirler ki, ona ihtiyaç duyduklarında o şey eşzamanlılık süreci ile onlara gelecektir. Bu insanın içindeki ilâhi bilgiğe güvenen ve prim veren aydınlanmış düşünce tarzıdır.

Geçiş Rüzgârı

Son rüzgârımızı Geçiş Rüzgârıdır. Siz buna ölüm adı veriyorsunuz. Bu konuda size bilmediğiniz ne söyleyebilirim ki? Biliyor musunuz, belki de söyleyecek çok şeyim vardır. Birincisi, kurallar: Bilmediğiniz şeyi bilmezsiniz. Onun ne zaman olacağını bilemezsiniz. Bizim sizden bazılarını çok uzun süreyle burada tutmak gereğini duyduğumuzu biliyor muydunuz? Bunun nedeni o kişilerin başlatmış oldukları şeyi henüz tamamlamamış olmalarıdır. Bazılarınız için ise kendi planlarının gereklerini yerine getirmeleri için geçişin aslında mümkün olduğunca kısa süre içinde gerçekleşmesi en hayırlısıdır. Bu insan-

ların kısa süre içinde genç bir bedenle gezegende yeni bir yerde olmalarına ihtiyacımız var. Bu insanların akaşik bilgilerinin erken bir dönemde uyanması ve şu anda gelişmekte olanı geliştirmeye devam ettirmeleri gerek. Çünkü bunun için gerekli olan gençlik enerjisine sahip olacaklar o zaman.

Tam planladığınız gibi belirli görevlere talip olabilmek için sizlerin belirli bir yaşta olmanız gerekmektedir. Olaylara bizim bakış açımız ile baktığınızda apaçık olarak görülebileceği gibi başka nedenlerden dolayı sizin genç olarak burada bulunmanız gerekiyor. Öyleyse siz ne zaman ayrılacağınızı bilmiyorsunuz. Bu geçiş ile ilgili korkuları atın üstünüzden ve derin anlamları olan ve perdenin bizim tarafında iken sizler tarafından geliştirilmiş olan nedenleri anlayın. Enerjiyi transfer edeceğiniz ve yeniden geçişi gerçekleştireceğiniz zaman tam da bu uyanma süreci size karar vermekte yardımcı olacaktır.

Size şimdiye kadar muhtemelen düşünmemiş olduğunuz bir özellik söyleyeceğim. Ölüm korkutucudur. Bedensel anlamda yaşamı sürdürmek için inanılmaz bir iradeye sahipsiniz. Herhangi bir kimsenin, şeyin hattâ bakterinin bile en son isteyeceği şey ölümdür. Yaşamı devam ettirme güdüsü sizi yaşamı devam ettirmeye iter ve hiç kimse korku olmaksızın ölüme gitmez. Bu aynen böyle olmaya devam edecektir ve böyle de olmalıdır. Ama bizim size vermek istediğimiz bir hediye var ve sizin bundan haberiniz yok.

Geçiş anında, kalbiniz durduğunda ve siz son nefesinizi verdiğinizde, biz orada oluruz. Büyük Merkezi Güneş'ten gelen tüm melekler de oradadır ve sizi huzura kavuşturan bir ışık yakarlar. Bu öylesine muazzam bir huzurdur ki, onun yanında hiçbir korku var olamaz.

Çok kısa bir an içinde her şeyin yerli yerinde olduğunu anlarsınız. Buna ruhsal anestezi de diyebilirsiniz ama biz buna Yaratıcıdan bir hediye diyoruz.

Öyleyse, bizim durduğumuz noktadan, kuantum duruş noktasından bakıldığında Geçiş Rüzgârı çok güzeldir. Bu yaşama işinizin bittiğini kavradığınızı andır bu. Bu sadece bir an sürer ve sonra biter. Bundan sonra siz üç günlük bir kim olduğunuzu hatırlama sürecine girersiniz. Bir bölümünüz hâlâ gezegende, bir bölümünüz ise bizimle birliktedir. Her şey güzeldir.

Bazı insanlar ölüme çok yaklaştıkları bir tecrübe yaşamışlardır ve burada gördüklerini ellerinden geldiğince anlatmaya çalışmışlardır ama hepsinin üzerinde ortak oldukları konu, olaydan sonra farklı bir insan olduklarıdır. Evet, sevgili varlıklar, onlar onun bir parçasını gördüler; onlar yaratıcının bir parçasını gördüler ve geri geldiklerinde size, "Buna inanmayacağım. Bir an için ölmüştüm ve o anda şarkı söylendiğini duydum ve ışık gördüm." dediler. İsterseniz ona sorun ve onlar da anlatsınlar. İşte bu bizim şimdiye kadar hiç sözünü etmediğimiz geçiş hediyesidir. Sevgili varlık, ölümden acı yoktur. Acı hissedenler arkada kalanlar ve gidenlerin nerede olduğunu bilmeyenlerdir. Onlar gidenin sonsuza kadar yok olduğunu düşünürler ama bu doğru değildir. Yıllar boyunca kaybetmiş olduğunuz ruhlar da sonsuza kadar gitmiş, yok olmuş değillerdir sevgili dinleyiciler ve okuyucular. Kaybetmiş olabileceğiniz ebeveynlerinizin son nefesinize kadar sizinle birlikte olacağını biliyor muydunuz? Onlar tüm süreç boyunca elinizi tutarlar. Bu çok karışıktır ama aynı zamanda çok güzel, çok boyutlu ruh gruplaşması sisteminin parçasıdır. Bazılarının benim haklı olduğu biliyor çünkü

onlar bunları zaten hissetmişlerdi.

İnsanlar, ruh grubunuzun aynı anda farklı birkaç yerde olabileceğini bilmelisiniz. Bu bilgiyi size daha önce zaten vermiştik. Ruhlar gezegenin başka bir yerinde bedenlenmiş insan olarak enkarnedilebilirler ve aynı zamanda sizin rehber olarak algıladığınız şekilde sizinle birlikte olabilirler. Burada "nasıl" sorusunu sormayın çünkü sizin gerçekliğinizde bunun cevabının bir anlamı olmayacaktır. Bu çok güzel bir sistemdir. Ölümün acısı yoktur!

Sevdiğiniz birini kaybederseniz, şunu hatırlamanızı istiyorum: Onlar sessiz, soğuk ve sonsuza kadar yok olmuş gibi görünebilirler ama bu sadece 3 boyutta böyle görünmektedir ve gerçeği yansıtmamaktadır. Onlar hayatta ve iyidirler, size bakmaktadırlar ve size temsil ettikleri sevgi enerjisini görmeniz için ricada bulunmaktadır. Onlar yok olmuş, gitmiş değillerdir.

Bugün tartışılması gereken Üç Rüzgâr budur. Bunlar hakkında konuşmayı çok severim çünkü bana her zaman çok yakındır bu konular. Ben her üçü ile sürekli birlikte çalışırım ve şu anda da çalışmaya devam ediyorum. Kryon olan enerji bir gruptur. Bu aynen sizin hepimizin olduğu gibidir çünkü siz de bu özelliklere sahipsiniz. Ben şu anda Doğum Rüzgârı'nda çalışmakta olan bir grubun parçasıyım. Diğer taraftan, ben şu anda geçiş sürecini gerçekleştirmekte olanlara da hoş geldiniz diyorum. Bu sizin olan Yüksek Benliğiniz aracılığı ile Ruhun oynadığı roldür. İçinizdeki Tanrı'yı keşfedin. Bunu yaptığımızda, siz de planın çok güzel olduğu göreceksiniz ve anlayacaksınız sevgili varlıklar.

Ve öyledir. KRYON.

“Lütfen Yeni Yılda
Aboneliğinizi
Yenilemeyi
Unutmayınız!..”

Değerli Okuyucularımız

Sevgi Dünyası Dergimiz
Haziran 2007 tarihinden
başlamak üzere yalnızca
abonelerimize ulaşmaktadır.

Bizlerle olmaya devam etmek istiyorsanız,
Haberleşme Adresi: sevgidunyasiyayinlari@gmail.com
En içten sevgilerimizle
Sevgi Dünyası



Adı, Soyadı:

Adres:

Posta Kodu:

İlçe:

İl:

Tel:

2013 yılı için tek dergi fiyatı: 7.00 TL

Abone ücreti: Yurt içi 75 TL

Yurt dışı 90 TL

Posta Çeki No: 10214085 (Sevgi Yayınları)

İş Bankası IBAN: TR77 0006 4000 0011 0180 6837 24

Kişisel Gelişim Programları
Şirketlere Özel
Koçluk Hizmeti
Telkinle Zayırlamak
Telkinle Sigara Bırakmak
Evlilik Okulu
Çocuk ve Gençlik Sorunları
Ölçme ve Değerlendirme
Eğitim

PSİKOLOJİK DANIŞMANLIK MERKEZİ

Tel: (0216) 414 25 10
E-mail : tanaltay@psikolog.org
www.psikolog.org • www.tanaltay.com

TANALTAAY